

การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน สำหรับเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้านม ด้วยอุ<mark>ปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล</mark> ชนิดนาโนดอท

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์การแพทย์ ปีการศึกษา 2565 ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน สำหรับเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้านม ด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์การแพทย์ ปีการศึกษา 2565 ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน สำหรับเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้านม ด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท" ของ รัดใจ ใจสุทธิ ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์การแพทย์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

<mark>ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์</mark>

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีป แสงแห่งธรรม)

ประธาน<mark>ที่ปร</mark>ึกษ<mark>าวิ</mark>ทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติพงศ์ <mark>แก้</mark>วเหล็<mark>ก)</mark>

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศา<mark>สตราจ<mark>าร</mark>ย์ ด<mark>ร.สุมา</mark>ลี ยับสันเทียะ)</mark>

<mark>กรรมก</mark>ารผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ผู้ช่วยศาสตราจา<mark>รย์ ด</mark>ร.ธัญรัต<mark>น์ ชูศิลป์</mark>)

อนุมัติ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือน สำหรับเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้า นม ด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ผู้วิจัย รัดใจ ใจสุทธิ ประธานที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติพงศ์ แก้วเหล็ก กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ยับสันเทียะ ประเภทสารนิพนธ์ ้วิทยานิพนธ์ วท.ม. ฟิสิกส์การแพทย์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565 ้<mark>การฉาย</mark>รังสี<mark>มะเร็งเต้านม, ว</mark>ัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน, นาโนดอท คำสำคัญ

บท<mark>คัดย่อ</mark>

รายง<mark>าน</mark>ของไอซีอาร์<mark>ยู</mark> เลขที่ 83 แนะนำให้ใช้แฟลชรีเจีย<mark>นในการว</mark>างแผนการรักษาใน ้มะเร็งเต้านม <mark>แต่</mark>ยังไม่ได้มีการศึกษาถึงการวัดปริมาณรังสีจริงจากเท<mark>คน</mark>ิคดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมี ้วัตถุประสงค์เพื่อการตรวจสอบแผนการรักษาแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรบริเวณเต้านมที่มีการ ้ปรับเปลี่<mark>ย</mark>นค่าเ<mark>ลขซีที่ของว</mark>ัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนโดยใ<mark>ช้นาโนดอท</mark> และประเมินค่าเลขซีทีที่ ้เหมาะสมข<mark>องวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเ</mark>สมือน โดยทำการศึกษ<mark>าคุณลักษณะเ</mark>ฉพาะของนาโนดอท จากนั้น ้นำมาวัดปริมาณรังสีใ<mark>นแผนการรักษาของภาพเอกซเรย์คอ</mark>มพิ<mark>วเ</mark>ตอร์ขอ<mark>ง</mark>หุ่นจำลองที่มีการวางนา ์ โนดอท จำนวน 9 ตำแหน่<mark>ง และมีการปรับเปลี่ยนค่าเลขซีทีที่</mark> 0 ถึง -700 HU โดยลดลงครั้งละ 100 HU และมีการขยายก้อนมะเร็งที่ 5 และ 10 มิลลิเมตร ที่ความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 และ 15 มิลลิเมตร ตามลำดับ จากนั้น ทำการเปรียบเทียบแผนการรักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ้จำนวน 10 ราย ซึ่งทำการวางแผนการรักษาด้วยการปรับพารามิเตอร์เช่นเดียวกับหุ่นจำลอง โดยผล การศึกษาพบว่า นาโนดอทสามารถอ่านค่าได้คงที่ภายหลังจากฉายรังสี 6 นาที มีความสม่ำเสมอ และ ความเที่ยงตรงสำหรับการนำมาวัดรังสีซ้ำ แต่มีการสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า และไม่เป็นอิสระ เชิงมุม ในการสอบเทียบอุปกรณ์มีค่าปัจจัยการสอบเทียบ เท่ากับ 1.22 โดยจากการวัดปริมาณรังสีใน ้แผนการรักษาในหุ่นจำลองด้วยนาโนดอท พบว่า ค่าความแตกต่างระหว่างปริมาณรังสีที่วัดได้เทียบ ้กับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จากระบบวางแผนการรักษาโดยเฉลี่ย 9 ตำแหน่งนั้นมีค่าไม่อยู่ภายใน ±5% ตามที่ไอเออีเอแนะนำ และจากการประยุกต์ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนการ ้รักษา พบว่า แผนการรักษาที่ปริมาณรังสีผ่านเกณฑ์ทั้งหมด คือ แผนการรักษาที่ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ้ เสมือน ความหนา 10 และ 15 มิลลิเมตร ที่มีค่าเลขซีที เท่ากับ 0 HU โดยสรุปนาโนดอทสามารถนำ มาใช้ในการประเมินปริมาณรังสึในการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนด้วยเทคนิค การฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรบริเวณเต้านม โดยค่าเลขซีทีที่เหมาะสม สำหรับวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือน คือ 0 HU ทั้งนี้ ในการวัดปริมาณรังสีนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของการวัด ปริมาณรังสึในผู้ป่วยจริง

Title	DOSIMETRIC EVALUATION OF VIRTUAL BOLUS ON VMAT
	IN BREAST CANCER USING OSLD.
Author	Rusdchai Chaisuttee
Advisor	Assistant Professor Titipong Kaewlek, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Sumalee Yabsantia, Ph.D.
Academic Paper	M.S. Thesis in Medical Physics, Naresuan University, 2022
Keywords	Breast VMAT, Virtual Bolus, OSLD

ABSTRACT

ICRU Report No. 83 recommends using the Flash Region in planning treatment for breast cancer. However, it is still uncertain whether breast cancer patients undergoing VMAT irradiation with virtual bolus in the treatment plan receive the intended radiation dose. The aim of this study was to investigate the measurement and calculation of dose in breast VMAT with virtual bolus using nanoDot™ and to estimate the optimal CT number of the virtual bolus for breast VMAT. In this study, the characteristics of the nanoDot™ were investigated and then used to measure the radiation dose from treatment planning of a computed tomography dataset of a phantom with a breast. Nine nanoDot^{TM} were placed on the breast. The treatment was planned using the VMAT technique. The CT number varied from 0 to -700 HU in decrements of 100 HU, and the PTV boundaries were expanded by 5 mm and 10 mm for virtual bolus thicknesses of 10 mm and 15 mm, respectively. The treatment plan for VMAT with virtual bolus was compared among 10 breast cancer patients, using the same parameters that were modified in the phantom. The characterization of nanodots showed that the readings were stable after 6 minutes of irradiation. The characteristics of this detector were uniformity, reproducibility of measurement. However, signal loss per reading and directional dependence were present. The calibration factor was 1.22, and dosimetric measurements were carried out in phantoms. The percentage difference between the measured and calculated mean dose for all treatment plans was within ±5%, following the IAEA recommendations. From the application of virtual bolus in

treatment planning, the treatment plan that passed the dose criteria was the treatment plan for virtual bolus thicknesses of 10 and 15 mm with a CT number of 0 HU. In conclusion, nanoDot^{TM} can be used for dosimetric evaluation in breast VMAT with virtual bolus. The appropriate CT number for the virtual bolus is 0 HU. In future studies, in vivo dosimetry should be performed on real patients.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฐิติพงศ์ แก้วเหล็ก ประธานที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ยับสันเทียะ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลา ในการให้คำปรึกษาพร้อมทั้งให้การสนับสนุนในการทำวิจัยอย่างเต็มที่ตลอดระยะเวลาการทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อันประกอบด้วย ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร. ทวีป แสงแห่งธรรม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัญรัตน์ ชูศิลป์ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์จนสำเร็งลุล่วงอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณหน่วยรังสีรักษา โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวรที่เอื้อเฟื้อสถานที่ และ เครื่องมือสำหรับวัดปริมาณรังสีในการศึกษาคุณลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และขอขอบพระคุณนักฟิสิกส์การแพทย์ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำในการเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณหน่วยรังสีรักษา กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้าที่เอื้อเฟื้อสถานที่และ เครื่องมือสำหรับการวัดปริมาณรังสีในหุ่นจำลอง และการวางแผนการรักษา ขอขอบพระคุณนายแพทย์ กุลชาติ อุทัยวิชากุล รังสีแพทย์ที่สละเวลาอันมีค่าในการวาดขอบเขตของก้อนมะเร็งและอวัยวะเสี่ยงใน วิทยานิพนธ์นี้ และขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์นี้ทุกท่านที่ช่วยเหลือด้วยดีอย่างเต็มกำลัง เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดาของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและสนับสนุนทุกด้านตลอดมา

คุณค่า<mark>และคุณประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยหวัง</mark>เป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็น ประโยชน์ต่อไปในอนาคต

รัดใจ ใจสุทธิ

สารบัญ

หน้า	
บทคัดย่อภาษาไทยค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษจ	
ประกาศคุณูปการช	
สารบัญซ	
สารบัญตารางญ	
สารบัญภาพฒ	
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา1	
จุดมุ่งหมายของการศึกษา2	
ขอบเขตของงานวิจัย	
สมมุติฐานของการวิจัย	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1.1 มะเร็งเต้านม (Breast cancer)4	
2.1.2 แฟลชรีเจียน (Flash region)5	
2.1.3 อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท6	
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง9	
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย14	
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย14	

3.2 การดำเนินการวิจัย	22
3.2.1 การหาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท	22
3.2.2 การสอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท	30
3.2.3 การประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณ ในหุ่นจำลองในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิ	รังสี ไง
บรมาตรของมะเรงเตานม 2.2.4. การประยุญต์ใช้วัสดสบบอเรื้อเยื่อเสบือนในการวามแบบการรักษา	31
 บทที่ 4 ผลการวิจัย 	38
4.1 การหาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดข โน <mark>ด</mark> อท	นา 38
4.2 ก <mark>า</mark> รสอ <mark>บเท</mark> ียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท	45
4.3 การประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณรังสีให หุ่นจำลองในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาต ของมะเร็งเต้านม	น ตร 45
4.4 การประยุกต์ใช้วัสดุสม <mark>มูลเนื้อเยื่อเสมือนในการ</mark> วางแผนการรักษา	46
บทที่ 5 อภิปรายผล	49
ข้อจำกัดของงานวิจัย	51
ข้อเสนอแนะ	52
บทที่ 6 บทสรุป	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	58
ประวัติผู้วิจัย	100

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงการทดสอบคุณลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท	6
ตาราง 2 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการสแกนทรวงอกของโรงพยาบาลพระปกเกล้า	32
ตาราง 3 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการทดสอบ	33
ตาราง 4 แสดงปริมาณรังสีตามกำหนดขีดจำกัดเฉพาะตาม RTOG 1005	36
ตาราง 5 แสดงค่าความไม่แน่ <mark>นอน (Uncertainty) จากปัจจัยต่างๆ ท</mark> ี่เกี่ยวข้องกับการวัด	
ปริมาณรังสีด้วยอุปก <mark>รณ์วัด</mark> รังสีโอเอสแอลดี ชนิดนาโนดอ <mark>ท</mark>	44
ตาราง 6 แส <mark>ดงค่าค</mark> วามแตกต่างของปร <mark>ิมาณรังสีที่วัดได้เที</mark> ยบกั <mark>บปริ</mark> มาณรังสีที่คำนวณได้	
จากระบบ <mark>วางแผน</mark> การรักษาโด <mark>ยเ</mark> ฉลี่ย <mark>9 ตำแหน่</mark> ง	45
ตาราง 7 แสดง <mark>ปริ</mark> มาณรังสีเฉลี่ยของก้อนมะเร็งในแผนการรักษาข <mark>อง</mark> ผู้ป่วยมะเร็งเต้านม	
จำนวน 10 ราย	47
ตาราง 8 แส <mark>ดงปริมาณรังสีเฉลี่ยข</mark> องปอดและหัวใจใน <mark>แผนการ</mark> รักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม	1
จำนวน 10 ราย	48
ตาราง 9 แสดงค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย ในระยะเวลาภายหลังการฉายรังสี	59
ตาราง 10 แสดงปริมาณรังสี และค่าความไวในการศึกษาความสม่ำเสมอและความไวใน	
การวัดปริมาณรังสี	60
ตาราง 11 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายครั้งที่ 1	64
ตาราง 12 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายครั้งที่ 2	65
ตาราง 13 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายครั้งที่ 3	65
ตาราง 14 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยพลังงาน 6 เมกะโวลต์	65
ตาราง 15 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยพลังงาน 10 เมกะโวลต์	66

ตาราง 16 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 100 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที	.66
ตาราง 17 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 200 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที	.66
ตาราง 18 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 300 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที	.67
ตาราง 19 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที	.67
ตาราง 20 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 500 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที	.67
ตาราง 21 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 600 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที	.68
ตาราง 22 แสดงค่าปริมาณรังสีที่อัตราปริมาณรังสีต่าง ๆ	.68
ตาราง 23 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการอ่านค่าซ้ำ 20 ครั้ง	.69
ตาราง 24 แส <mark>ดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี</mark> 5 เซนติเกรย์	.70
ตาราง 25 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 10 เซนติเกรย์	.70
ตาราง 26 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 50 เซนติเกรย์	.70
ตาราง 27 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์	.71
ตาราง 28 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 200 เซนติเกรย์	.71
ตาราง 29 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 300 เซนติเกรย์	.71
ตาราง 30 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 400 เซนติเกรย์	.72
ตาราง 31 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 0 องศา	.72
ตาราง 32 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 30 องศา	.72

ตาราง 33 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 60 องศา	.73
ตาราง 34 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 90 องศา	.73
ตาราง 35 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 270 องศา	.73
ตาราง 36 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 300 องศา	.74
ตาราง 37 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 330 องศา	.74
ตาราง 38 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 5 x 5 ตาราง	
เซนติเมตร	.74
ตาราง 39 แสดงปริมาณรั <mark>ง</mark> สีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 10 × 10 ตาราง	
เซนติเมตร	.75
ตาราง 40 แสดง <mark>ปริ</mark> มาณรังสีที่ไ <mark>ด้จากการฉายด้วย</mark> การเปิดพื้นที่ล <mark>ำรัง</mark> สี 15 × 15 ตาราง	
เซนติเมตร	.75
ตาราง 41 แส <mark>ดงป</mark> ริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 20 × 20 ตาราง	
เซนติเมตร	.75
ตาราง 42 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการใช้ Ionization chamber วัดปริมาณรังสี เมื่อเปิด	Ŋ
พื้นที่ลำรังสีขนาดต่าง ๆ	.76
ตาราง 43 แสดงค่าร้อยละความแตกต่างของ Output factor	.76
ตาราง 44 แสดงปริมาณรังสีจากการสอบเทียบโดยวัดด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล	
ชนิดนาโนดอท	.77
ตาราง 45 แสดงปริมาณรังสีจากการสอบเทียบโดยวัดด้วย Ionization chamber	.77
ตาราง 46 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาแบบไม่ใส่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน .	.79
ตาราง 47 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ 0 HU	.80

ตาราง 48 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -100 HU	81
ตาราง 49 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -200 HU	82
ตาราง 50 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -300 HU	83
ตาราง 51 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -400 HU	84
ตาราง 52 แสดงปริมา <mark>ณรัง</mark> สีที่ได้จากการแผนการรักษาข <mark>องวัส</mark> ดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -500 HU	85
ตาราง 53 แสด <mark>งปริ</mark> มาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -600 HU	86
ตาราง 54 <mark>แสดงป</mark> ริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาข <mark>องวัสดุสมมู</mark> ลเนื้ <mark>อ</mark> เยื่อเสมือน	
ความหนา 10 ม <mark>ิลลิเมตร แ</mark> ละ -700 HU	87
ตาราง 55 แส <mark>ดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุส</mark> มมูล <mark>เ</mark> นื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ 0 нบ	88
ตาราง 56 แสดงปริมาณ <mark>รังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวั</mark> สดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -100 н∪	89
ตาราง 57 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -200 HU	90
ตาราง 58 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -300 HU	91
ตาราง 59 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -400 HU	92

ตาราง 60 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -500 HU	93
ตาราง 61 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -600 HU	94
ตาราง 62 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	
ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -700 HU	95
ตาราง 63 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยของก้อนมะเร็งในแผนการรักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้าน	ป
จำนวน 10 ราย	.96

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงลักษณะทางกายวิภาคของเต้านมเพศหญิง	4
ภาพ 2 แสดง Flash region ในการฉายรังสีแบบปรับความเข้ม	5
ภาพ 3 แสดงอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท	6
ภาพ 4 แผนภาพกระบวนการดูดกลื่นแสง	8
ภาพ 5 แผนภาพกระบวนการอ่านค่านับวัด	9
ภาพ 6 แสดงหุ่นจำลอง Alderson radiation therapy phantom	14
ภาพ 7 แสดงอุป <mark>กร</mark> ณ์วัดรังสีโอเอสแ <mark>อล ชนิดนาโ</mark> นดอท	15
ภาพ 8 แสดงเครื่องอ่านค่านับวัด รุ่น MicroStar	15
ภาพ 9 แ <mark>ส</mark> ดงเ <mark>ครื่</mark> องล้างข้อมูลการนับวัด Annealer	16
ภาพ 10 แสดงเค <mark>รื่องจำลอ</mark> งการรักษาด้วยเอกซเรย์คอมพิวเตอ <mark>ร์</mark>	16
ภาพ 11 แสดงเครื่องเร่งอนุภาค ยี่ห้อ Varian รุ่น Clinac 2100 C/D	17
ภาพ 12 แสดงเครื่องเร่งอนุภาค ยี่ห้อ Varian รุ่น Vitalbeam	18
ภาพ 13 แสดงระบบคอมพิวเตอร์วางแผนการรักษา Eclipse รุ่น 16.01.10	
ภาพ 14 แสดงวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ	19
ภาพ 15 แสดงวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ชนิดแข็ง	19
ภาพ 16 แสดง CTDI phantom	20
ภาพ 17 แสดง Ionization chamber 0.6 ลูกบาศก์เซนติเมตร	20
ภาพ 18 แสดง Electrometer รุ่น UNIDOS ยี่ห้อ PTW	21
ภาพ 19 แสดง Ionization chamber 0.65 ลูกบาศก์เซนติเมตร	21

ภาพ 20 แสดง Electrometer รุ่น DOSE 1 ยี่ห้อ IBA dosimetry	.22
ภาพ 21 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับความสม่ำเสมอ และความไวในการวัดปริมาณรังสี	.23
ภาพ 22 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับความเที่ยงตร เมื่อนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ	۹ .25
ภาพ 23 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับการตอบสนอง ต่อพลังงาน	ง .26
ภาพ 24 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับการตอบสนอง ต่อทิศทางเข้าของลำรังสี	ז .28
ภาพ 25 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับการตอบสนองต่อ พื้นที่ลำรังสี	.29
ภาพ 26 แสดงการสอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโน <mark>ดอ</mark> ท	.31
ภาพ 27 แ <mark>สดงการจัดตำแ</mark> หน่งของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแ <mark>อล ช</mark> นิดนาโนด <mark>อ</mark> ท	.34
ภาพ 28 แสดงค่า Normalized response กับระยะเวลาภายหลังการฉายรังสี	.38
ภาพ 29 แสดงค่านับวั <mark>ดเฉลี่ยของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอ</mark> ล ชนิดนาโนดอท	.39
ภาพ 30 แสดง Relative response ของ <mark>ความเที่ยงตรงเมื่อวัดปริ</mark> มาณรังสีซ้ำ	.40
ภาพ 31 แสดง Relative response ของการตอบสนองต่อพลังงาน	.40
ภาพ 32 แสดง Relative response ของการตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี	.41
ภาพ 33 แสดง Relative response ของการสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า	.42
ภาพ 34 แสดงความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี	.42
ภาพ 35 แสดง Relative response ของการตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี	.43
ภาพ 36 แสดงค่า Output factor ของแต่ละพื้นที่ลำรังสี	.44

ภาพ 37 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา แบบไม่ใส่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	79
ภาพ 38 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ 0 HU	80
ภาพ 39 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -100 HU	81
ภาพ 40 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 1 <mark>0 มิลลิเมตร แ</mark> ละ -200 HU	82
ภาพ 41 แสดงปริมาณ <mark>รัง</mark> สีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 <mark>ตำ</mark> แหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -300 HU	83
ภาพ 42 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมู <mark>ล</mark> เนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -400 HU	84
ภาพ 43 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จาก <mark>แ</mark> ผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่ <mark>อเสมือน คว</mark> ามหนา 10 มิลลิเมตร แล <mark>ะ -500 HU</mark>	85
ภาพ 44 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -600 HU	86
ภาพ 45 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -700 HU	87
ภาพ 46 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ 0 HU	88
ภาพ 47 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -100 HU	89
ภาพ 48 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -200 HU	90

ภาพ 49 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดสมมลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -300 HU	.91
ภาพ 50 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา	., 1
วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -400 HU	.92
ภาพ 51 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -500 HU	93
ภาพ 52 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -600 HU	94
ภาพ 53 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 <mark>ตำ</mark> แหน่ง จากแผนการรักษา วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -700 HU	95
ภาพ 54 แสดงห <mark>นังสื</mark> อรับรองโครงการวิ <mark>จัยครั้งแรก</mark> จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยใน มนุษย์ มหาวิท <mark>ยา</mark> ลัยนเรศวร	98
ภาพ 55 แสดงเอกสารรับรองโครงการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จังหวัดจันทบุรี/เขตสุขภาพที่ 6	99

อักษรย่อ

Al_2O_3	= Aluminum oxide
cGy	= Centigray
CTDI	 Computed tomography dose index
CV	= Coefficient of variation
Gy	= Gray
HU	= Hounsfield unit
MLC	= Multileaf collimator
MV	= Megavolt
OARs	= Organs at risk
	- Ontically Stimulated Luminescent dosimeter
OJED	- Opticatty Stirridated Editinescent dosineter
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	= Volumetric modulated arc therapy
VMAT	 Volumetric modulated arc therapy
VMAT	 Volumetric modulated arc therapy
VMAT	 Volumetric modulated arc therapy

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร (Volumetric modulated arc therapy หรือ VMAT) เป็นเทคนิคการฉายรังสีที่มีการปรับความเข้มโดยการเคลื่อนที่ของซี่กำบังรังสี (Multileaf Collimator หรือ MLC) การปรับอัตราปริมาณรังสี (Dose rate) และความเร็วในการเคลื่อนที่ของหัว เครื่องฉายรังสี (Gantry speed) ในระหว่างการฉายรังสี (1) โดยการฉายรังสีด้วยเทคนิคนี้นิยมใช้ใน การรักษาโรคมะเร็งหลายส่วน เช่น ต่อมลูกหมาก ศีรษะและลำคอ เต้านม และตำแหน่งอื่นๆ (2, 3) ซึ่งข้อดีของเทคนิคนี้ คือ ก้อนมะเร็งได้รับปริมาณรังสีที่ครอบคลุม และลดปริมาณรังสีที่ปอดและหัวใจ ได้ดี อย่างไรก็ตาม เทคนิคนี้อาจเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้เกิดโรคมะเร็งชนิดที่สอง (Second cancers) และความเสี่ยงอื่นๆ ได้ เนื่องจากรังสีปริมาณต่ำที่ผู้ป่วยได้รับ (3, 4) จากผลกระทบดังกล่าว ทำให้การเลือกใช้การฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร ในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมนั้นจะใช้เทคนิคนี้ เฉพาะในกรณีที่มีความซับซ้อนสูง ซึ่งไม่สามารถวางแผนการรักษาให้ได้ปริมาณรังสีตามกำหนด ขีดจำกัดเฉพาะ (Dose Constraints) โดยใช้เทคนิคมาตรฐานได้ (3)

โดยรายงานของไอซีอาร์ยู เลขที่ 83 (ICRU report No.83) แนะนำให้ใช้แฟลชรีเจียน (Flash region) ในการวางแผนการรักษา (5) เนื่องจากเต้านมอยู่ในบริเวณที่มีการเคลื่อนไหวจาก การหายใจ การเปลี่ยนแปลงทางกายวิภาคที่อาจเกิดขึ้นจากอาการบวมน้ำ ความไม่แน่นอนในการจัด ท่าผู้ป่วย (6) ซึ่งในการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้ม (Intensity modulated radiation therapy หรือ IMRT) นั้น มีเครื่องมือที่เรียกว่า สกินแฟลช (Skin flash) (Eclipse treatment planning system, Varian Medical Systems, Palo Alto, CA) แต่อย่างไรก็ ตาม ในการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรไม่มีเครื่องมือนี้ และเพื่อแก้ปัญหานี้ได้มีการนำเสนอเครื่องมือที่ใช้ทดแทน Skin flash ได้แก่ วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ เสมือน (Virtual Bolus) (3) ซึ่งวิธีนี้ได้ถูกใช้อย่างแพร่หลาย (6, 7) โดย ปี ค.ศ.2018 Tyran M และ คณะ (7) ทำการศึกษาเพื่อประเมินประโยชน์ของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนสำหรับการวางแผนการ รักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร ซึ่งการศึกษานี้ยืนยันถึงความปลอดภัย และประโยชน์ในการใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนระหว่างกระบวนการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิค การฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร เพื่อชดเชยการเปลี่ยนแปลงของเต้านมที่อาจเกิดขึ้น ระหว่างการฉายรังสีได้ และปี ค.ศ.2019 Lizondo M และคณะ (3) ทำการศึกษาโดยมีการกำหนดค่า ความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนที่ 10 และ 15 มิลลิเมตรและมีการปรับเปลี่ยนค่าเลขซีทีที่ 0 ถึง -700 HU พบว่า ค่าเลขซีทีที่มีผลกระทบต่อปริมาณรังสีที่ก้อนมะเร็งที่น้อยที่สุด เท่ากับ -400 และ -600 ที่ความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ 10 มิลลิเมตร และ 15 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีประเด็นคำถามว่า ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ได้รับการฉายรังสีด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับ ความเข้มเชิงปริมาตรโดยการใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนการรักษาได้รับปริมาณรังสี ตามแผนการรักษาหรือไม่

เครื่องมือที่ใช้วัดปริมาณรังสีนั้นควรจะต้องมีความถูกต้องและแม่นยำสูง มีความละเอียดสูง รวมถึงไม่ขึ้นกับปัจจัยต่างๆ เช่น อัตราปริมาณรังสี พลังงาน เป็นต้น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวัด ปริมาณรังสีในปัจจุบันมีหลายชนิด เช่น Ionization chamber, Metal oxide semiconductor field effect transistors (MOSFET), Thermoluminescent dosimeters (TLD) และ Optically stimulated luminescence detector (OSLD) เป็นต้น โดยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนา โนดอท (Optically stimulated luminescent dosimetry) เป็นผลึกของสารประกอบอะลูมิเนียม ออกไซด์ที่เพิ่มสารเจือปนชนิดคาร์บอน (Al₂O₃:C) มีขนาดเล็ก สะดวกในการใช้งาน จึงนิยมใช้ในการ วัดปริมาณรังสีแบบ In vivo นอกจากนี้ ยังสามารถวิเคราะห์ค่าปริมาณรังสีซ้ำได้ และสามารถนำ กลับมาใช้ใหม่ได้ (1, 8)

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการตรวจสอบแผนการรักษาและเปรียบเทียบปริมาณ รังสีในเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงบริเวณเต้านมที่มีการปรับเปลี่ยนค่าวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือน และประเมินค่าเลขซีที (CT number) ที่เหมาะสมของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน สำหรับการวางแผนการรักษามะเร็งเต้านม ในเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

 เพื่อเปรียบเทียบปริมาณรังสีระหว่างการวางแผนการรักษามะเร็งเต้านมด้วยวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือนกับการวัดด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ในเทคนิคการฉายรังสีแบบ ปรับความเข้มเชิงปริมาตร ในหุ่นจำลองแบบใส่เต้านม

 เพื่อประเมินค่าเลขซีทีที่เหมาะสมของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนสำหรับการวางแผนการ รักษามะเร็งเต้านม ในเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร

 เพื่อเปรียบเทียบปริมาณรังสีที่ก้อนมะเร็งและอวัยวะเสี่ยงได้รับจากการวางแผนการ รักษามะเร็งเต้านมด้วยวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ในเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิง ปริมาตร ในผู้ป่วยมะเร็งเต้านม

ขอบเขตของงานวิจัย

ศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ได้แก่ การจางหาย ของสัญญาณ ความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสี ความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัดปริมาณ ้รังสีซ้ำ การตอบสนองต่อพลังงาน การตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี การสูญเสียสัญญาณต่อการ ้อ่านค่า ความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี การตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี และการตอบสนอง ต่อพื้นที่ลำรังสี จากนั้น ทำการสอบเทียบนาโนดอท และนำมาประยุกต์ใช้ในการวัดปริมาณรังสีจาก การวางแผนการรักษามะเร็งเต้านมด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรด้วยชุด ข้อมูลภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ของหุ่นจำลอง Alderson radiation therapy phantom แบบใส่ เต้านม โดยทำการปรับค่าความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนที่ความหนา 0, 10 และ 15 มิลลิเมตร และปรับค่าเลขซีทีของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อที่ 0, -100, -2<mark>00,</mark> -300, -40,0 -500, -600 และ -700 HU ทำการขยายขนาดก้อนมะเร็งออกนอกขอบเขตลำตัวที่ขนาด 5 และ 10 มิลลิเมตร เพื่อ ้ชดเชยความคลาดเคลื่อนจากการเคลื่อนที่ของเต้านม จากนั้น <mark>นำแผนการ</mark>รักษาส่งไปที่เครื่องเร่ง ้อนุภาค ยี่ห้อ Varian รุ่น VitalBeam เพื่อทำการวัดปริมาณรังสี โดย<mark>ทำก</mark>ารวัดในแต่ละจุดซ้ำ 3 ครั้ง เพื่อหาค่าเฉลี่ย แล<mark>ะ</mark>ทำการประเมินความ<mark>แตกต่างระห</mark>ว่างปริมาณรังสีที่วั<mark>ดได้ด้วยอ</mark>ุปกรณ์วัดรังสีโอเอ ้สแอล ชน<mark>ิดนาโนดอ</mark>ท กับการคำนวณด้วยเครื่องวางแผนการรักษา โดยป<mark>ระเม</mark>ินค่า<mark>ป</mark>ริมาณรังสีแบบจุด ในก้อนม<mark>ะ</mark>เร็ง จ<mark>าก</mark>นั้น ทำการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉาย<mark>รังส</mark>ีแบบปรับความเข้มเชิง ้ปริมาตรด้วยวัสดุส<mark>ม</mark>มูล<mark>เนื้อเยื่</mark>อเสมือน ความหนา 10 และ 15 <mark>มิลลิเ</mark>มต<mark>ร ใ</mark>นภา<mark>พ</mark>ของผู้ป่วยมะเร็งเต้า ้นม จำนวน 10 ร<mark>าย โดยเป็นการ</mark>เก็บข้อมูลย้อนหลัง แล<mark>ะเปรียบเทียบแ</mark>ผนการรักษาด้วยค่า D_{max} และ D_{95%} ในก้อนมะเร็<mark>ง V_{5Gy} ของปอดด้านเดียวกับรอยโรค D_{mean} แ</mark>ละ V_{10Gy} ของหัวใจ

สมมุติฐานของการวิจัย

ปริมาณรังสีที่วัดได้ตรงตามแผนการรักษาที่วางแผนด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความ เข้มเชิงปริมาตรโดยการใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในหุ่นจำลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 มะเร็งเต้านม (Breast cancer)

มะเร็งเต้านมเป็นโรคที่เกิดความผิดปกติของเซลล์จากเนื้อเยื่อของเต้านม โดยเต้า นมประกอบด้วยต่อมน้ำนม (Lobe) ประมาณ 15 – 20 ต่อม และเชื่อมต่อกันด้วยท่อน้ำนม (Duct) ที่ มีหน้าที่ในการนำน้ำนมจากต่อมน้ำนมไปยังหัวนม (Nipple) ซึ่งต่อมน้ำนมและท่อน้ำนมจะถูก ล้อมรอบด้วยเนื้อเยื่อไขมัน (Fatty or adipose Tissue) และเนื้อเยื่อเกี่ยวพัน (Fibrous connective tissue) ทำให้เต้านมสามารถคงรูปได้ นอกจากนี้ ยังมีหลอดเลือด (Blood vessels) ท่อ น้ำเหลือง (Lymph vessels) และเส้นประสาท (Nerve) แทรกอยู่ด้วย (9, 10) ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 แสดงลักษณะทางกายวิภาคของเด้านมเพศหญิง

ที่มา: https://www.cancer.gov/types/breast/patient/breast-treatment-pdq

มะเร็งเต้านมที่พบมากที่สุด คือ มะเร็งที่เกิดในท่อน้ำนม (Ductal carcinoma) ซึ่ง เกิดขึ้นในเซลล์ของท่อน้ำนม ส่วนมะเร็งที่เกิดขึ้นในต่อมน้ำนม (Lobular carcinoma) มักพบในเต้า นมทั้งสองข้างมากกว่ามะเร็งเต้านมชนิดอื่น (9)

โดยการรักษามะเร็งเต้านมด้วยการฉายรังสีนั้นสามารถรักษาด้วยเทคนิคการฉาย รังสีแบบสามมิติ (Three dimensional conformal radiotherapy หรือ 3D-CRT) แบบปรับความ เข้ม ที่เรียกว่า field-in-field หรือแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร ในกรณีที่การวางแผนการรักษาด้วย เทคนิคการฉายรังสีแบบสามมิตินั้นให้ปริมาณรังสีไม่เป็นไปตามปริมาณรังสีที่กำหนด รังสีแพทย์ อาจจะพิจารณาให้ฉายรังสีด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร โดยการฉายรังสี แบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรเป็นการฉายรังสีที่มีการใช้ซี่กำบังรังสีในการปรับความเข้มของปริมาณ รังสีและรูปร่างของก้อนมะเร็ง รวมถึงมีการปรับความเร็วของการหมุนของแกนทรี (Gantry speed) และการปรับอัตราปริมาณรังสี (Dose rate) โดยเทคนิคนี้ช่วยให้ก้อนมะเร็งได้รับปริมาณรังสีตามที่ กำหนด และลดปริมาณรังสีที่อวัยวะเสี่ยงโดยรอบนั้นได้รับให้น้อยลง (3, 4, 11)

<mark>2.1.2 แฟ</mark>ลชรีเจียน (Flash region)

ในการฉายรังสีเต้านมด้วยเทคนิค tangential บริเวณของลำรังสีที่ได้รับการ วางแผนผ่านผิวหนัง เรียกว่า Flash region โดยบริเวณดังกล่าวยังสามารถใช้กับบริเวณอื่น ๆ ที่มีการ ขยายขอบเขตของก้อนมะเร็งออกไปนอกผิวหนัง เพื่อให้ก้อนมะเร็งได้รับปริมาณรังสีเพียงพอสำหรับ บริเวณที่มีอากาศล้อมรอบ โดยวัตถุประสงค์ของการสร้างพื้นที่นี้คือ เพื่อชดเชยความคลาดเคลื่อนที่ เกิดจากการเคลื่อนไหวของเต้านม (5)

ภาพ 2 แสดง Flash region ในการฉายรังสีแบบปรับความเข้ม

2.1.3 อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท เป็นผลึกของสารประกอบอะลูมิเนียม ออกไซด์ที่เพิ่มสารเจือปนชนิดคาร์บอน (Al₂O₃:C) โดยผลึกนี้สามารถดักจับอิเล็กตรอนเมื่อถูกฉายรังสี ได้ (8) เป็นอุปกรณ์นับวัดปริมาณรังสีที่ทนต่อแรงกระแทก ความชื้นและอุณหภูมิ โดยผลึกถูกบรรจุ ในกล่องพลาสติกสีดำ ทึบแสง ขนาดกว้าง 10 มิลลิเมตร ยาว 10 มิลลิเมตร หนา 2 มิลลิเมตร เพื่อ ป้องกันแสง บริเวณด้านหน้าแผ่นแสดงบาร์โค้ดและด้านหลังแผ่นแสดงหมายเลขประจำแผ่น ดังแสดง ในภาพ 3 โดยอุปกรณ์นี้สามารถนับวัดปริมาณรังสีได้ในช่วง ตั้งแต่ 50 ไมโครเกรย์ ถึง 1,500 เซนติ เกรย์ และตอบสนองต่อพลังงานในช่วง 5 กิโลอิเล็กตรอนโวลต์ ถึง 20 เมกะอิเล็กตรอนโวลต์ เมื่ออ่าน ค่านับวัดปริมาณรังสีแล้วสามารถอ่านค่าซ้ำได้ และสามารถนำไปล้างเพื่อบันทึกปริมาณรังสีในครั้ง ต่อไปได้ (12) โดยสามารถประยุกต์ใช้ได้ทางการแพทย์ในด้านรังสีวินิจฉัย และด้านรังสีรักษา เช่น การนับวัดปริมาณรังสีภายในหุ่นจำลอง โดยมีคุณลักษณะที่ได้รับการทดสอบมาจากงานวิจัย ดังแสดง ในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการทดสอบคุณลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

คุณลักษณะ	Wannawikorn D	Raj LJS	Ponmalar R
	et al. (13)	et al. (14)	et al. (15)
1. การจางหายของ	- ช่วงเวลา 5 นาทีแรก	-	- ช่วงเวลา 40 วินาที ถึง
สัญญาณ	มีการจางหายของ		10 นาที มีการจางหาย
	สัญญาณ 15 %		ของสัญญาณ 8.8 %
	- เริ่มคงที่ในนาทีที่ 5		- เริ่มคงที่ในนาทีที่ 8 ถึง
	จนถึง 30 วัน โดยมีค่า		10 นาที
	ความแตกต่าง ± 2%		

คุณลักษณะ	Wannawikorn D	Raj LJS	Ponmalar R
	et al. (13)	et al. (14)	et al. (15)
2. ความสม่ำเสมอและ	-	≤ 5%	%CV ≤ 1.5 %
ความไวในการวัด			
ปริมาณรังสี			
3. ความเที่ยงตรงเมื่อ	%Diff ≤ 2.5%	%Diff ≤ 3%	< 2%
นำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ			
4. การตอบสนองต่อ		%Diff ≤ 3%	%Diff ≤ 1.7%
พลังงาน			
5. การตอบสนองต่อ	%Diff ≤ 0.9962%	<mark>%Diff</mark> ≤ 3%	%Diff ≤ 1.3%
อัตราปริมาณรังสี			
6. การสูญเสี <mark>ย</mark> สัญญาณ	- อ่านค่านับวัด 20 ครั้ง	den 1	อ่าน 50 ครั้งแรกได้การ
ต่อการอ่าน <mark>ค่า</mark>	แรก <mark>ไม่มีการสูญเสีย</mark>		สูญเสียสัญญาณ 2.9%
	สัญญาณ		
	- หลังจาก 20 ครั้งมีการ		
	สูญเสียสัญญาณ 0.05%		
	ต่อครั้ง เมื่อเทียบกับการ		
	อ่านครั้งที่ 1		
7. ความเป็นเชิงเส้นต่อ	$R^2 = 0.9991$	15 C	$R^2 = 0.9967$
ปริมาณรังสี			
8. การตอบสนองต่อ	- เทียบกับมุม 0 องศา	-	-
ทิศทางเข้าของลำรังสี	- มุมน้อยกว่า ± 10		
	องศา มีค่าความแตกต่าง		
	3%		
	- มุมมากกว่า ± 10		
	องศา คาความแตกตาง จะเพิ่มขึ้น		
9. การตอบตอบสนอง	-	-	≤ 1.10%
ต่อพื้นที่ลำรังสี			

หมายเหตุ: - หมายถึง ไม่ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะในประเด็นนี้

หลักการทำงานของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สามารถเรื่องแสงได้ ด้วยการกระตุ้นอิเล็กตรอนด้วยแสง โดยมีช่องว่างระหว่างพลังงาน (Energy gap) ประมาณ 2.0 – 4.0 อิเล็กตรอนโวลต์ อยู่ระหว่างแถบวาเลนซ์ (Valence band) และแถบนำไฟฟ้า (Conduction band) เมื่อผลึกของ Al₂O₃:C ได้รับรังสีที่มีพลังงานเท่ากับหรือมากกว่าพลังงานดังกล่าว อิเล็กตรอน ในแถบวาเลนซ์จะดูดกลืนเอาไว้ เมื่อมีพลังงานสูงมากพอจะทำให้อิเล็กตรอนหลุดออกจากแถบวา เลนซ์ขึ้นไปยังแถบนำไฟฟ้า และถูกดักจับอยู่ในชั้นดักจับอิเล็กตรอน (Electron trap) เมื่อแถบวา เลนซ์สูญเสียอิเล็กตรอนไปทำให้เกิดโฮลที่แถบวาเลนซ์ และเคลื่อนที่ขึ้นไปชั้นดักจับโฮล (Hole trap) ทำให้อิเล็กตรอนที่ชั้นดักจับโฮลเคลื่อนที่ลงมายังแถบวาเลนซ์แทน ทำให้ชั้นดักจับอิเล็กตรอน และชั้น ดักจับโฮลถูกเติมเต็ม รวมไปถึงไม่มีโฮลในแถบวาเลนซ์ด้วย เรียกว่า กระบวนการดูดกลืนแสง (Absorption) ดังแสดงในภาพ 4 (8, 13)

โดยเมื่อต้องการทราบค่าของปริมาณรังสี สามารถทำการกระตุ้นอิเล็กตรอนด้วย แสงสีเขียวผ่านตัวกรองจนมีพลังงานที่สูงมากพอที่จะทำให้อิเล็กตรอนที่อยู่ในชั้นดักจับอิเล็กตรอน เคลื่อนที่มารวมกับโฮลในชั้นดักจับโฮล ทำให้เกิดการคายพลังงานแสงสีน้ำเงิน เรียกว่า กระบวนการ เปล่งแสง (Luminescence) โดยแสงสีน้ำเงินจะเดินทางผ่านตัวกรอง เข้าสู่ Photomultiplier tube (PMT) ดังแสดงในภาพ 5 ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนอิเล็กตรอน และแสงถูกเปลี่ยนให้เป็น สัญญาณไฟฟ้า และส่งสัญญาณไฟฟ้าที่ได้เข้าสู่วงจรการนับวัดด้วยโปรแกรมที่ติดตั้งในคอมพิวเตอร์ สำหรับใช้แสดงผลในการอ่านค่า (8)

ี ภาพ <mark>5 แผ</mark>นภาพกระบวนการอ่านค่านับวัด

2.2 งานวิจัยที<mark>่เ</mark>กี่ยวข้อง

ู้ ปี ค.ศ. 2017 Ponmalar R <mark>และคณะ (15)</mark> ได้ทำการศึกษา<mark>คุณ</mark>ลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสี ้โอเอสแอล <mark>ชนิดนาโ</mark>นดอท ดังนี้ ค<mark>วา</mark>มเป็<mark>นเชิงเส้นต่อป</mark>ริมาณรังสี, การต<mark>อบสนองต่</mark>อพื้นที่ลำรังสี, การ ตอบสนองต่ออั<mark>ตรา</mark>ปริมาณรังสี, การตอบสนองต่อพลังงาน, การตอบสน<mark>อง</mark>ต่อร<mark>ะ</mark>ยะทางที่ได้รับรังสี, ้ความเที่ยง<mark>ต</mark>รงเมื่อน้ำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ, การจางหายของสัญญาณ และการสูญ<mark>เ</mark>สียสัญญาณต่อการ ้อ่านค่า โดยศึกษา<mark>ใน</mark> ⁶⁰Co, โฟตอนที่พลังงาน 6 เมกะโวลต์ แล<mark>ะ 18</mark> เม<mark>กะ</mark>โวลต์ วัดที่ระยะความลึก 5 เซนติเมตร พื้นที่ลำรังสี 10 × 10 ตารางเซนติเมตร แล<mark>ะ SSD technique ที่</mark>ระยะ 100 และ 80 เซนติเมตร สำหรับโฟต<mark>อน และ ⁶⁰Co ตามลำดับ และทำการเปรียบ</mark>เทียบกับ ionization chamber รุ่น FC 65 G (Scanditronix Wellhofer AB, Sweden) พบว่า อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนา โนดอทมีความสัมพันธ์กับปริมาณรังสีเชิงเส้นตรง ที่ปริมาณรังสีไม่เกิน 300 เซนติเกรย์ โดยมีค่า R² = 0.9962, 0.9967 และ 0.9960 สำหรับ ⁶⁰Co, โฟตอนที่พลังงาน 6 เมกะโวลต์ และ 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ, ไม่ขึ้นกับพื้นที่ลำรังสี โดยมีค่าร้อยละความไม่แน่นอน เท่ากับ 1.1 ± 0.4, 1.09 ± 0.34 และ 1.2 ± 0.26 สำหรับ ⁶⁰Co, โฟตอนที่พลังงาน 6 เมกะโวลต์ และ 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ, ไม่ ู้ขึ้นกับอัตราปริมาณรังสีที่ทดสอบที่ 100 ถึง 600 MU/min โดยมีค่าร้อยละความไม่แน่นอน เท่ากับ 1.3 ± 0.4 และ 1.4 ± 0.4 สำหรับโฟตอน 6 เมกะโวลต์ และ 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ. มีความเป็น อิสระต่อพลังงาน โดยมีค่าร้อยละความไม่แน่นอน เท่ากับ 1.7 ± 0.6 และ 1.5 ± 0.7 สำหรับ 60Co และโฟตอนที่พลังงาน 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ. การตอบสนองต่อระยะทางที่ได้รับรังสี มีค่าร้อยละ ความไม่แน่นอน เท่ากับ 15 ± 1.2, 1.5 ± 0.9 และ 1.5 ± 1.3 สำหรับ ⁶⁰Co, โฟตอนที่พลังงาน 6 เมกะ โวลต์ และ 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ, ความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ พบว่า สามารถวัด ปริมาณรังสีซ้ำได้, มีการจางหายของสัญญาณในช่วงเวลา 40 วินาที ถึง 10 นาที มีการจางหายของ สัญญาณ 8.8 % จากนั้น เริ่มคงที่ในนาทีที่ 8 ถึง 10 นาที และการสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า ใน การอ่าน 50 ครั้งแรก สูญเสียสัญญาณ 2.9% และ 3.2% สำหรับ โฟตอนพลังาน 6 เมกะโวลต์ และ 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ ที่ปริมาณรังสี 2 เกรย์ และในการอ่าน 200 ครั้ง สูญเสียสัญญาณ 9.4% และ 9.8% สำหรับ โฟตอนพลังาน 6 เมกะโวลต์ และ 18 เมกะโวลต์ ตามลำดับ ที่ปริมาณรังสี 2 เกรย์ และ สูญเสียสัญญาณ 11.5% และ 11.7% สำหรับ โฟตอนพลังาน 6 เมกะโวลต์ และ 18 เมกะ โวลต์ ตามลำดับ ที่ปริมาณรังสี 10 เกรย์

ปี ค.ศ.2018 Tyran M และคณะ (7) ทำศึกษาเพื่อประเมินประโยชน์ของวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือนสำหรับการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร ้และทำการศึกษาย้อนหลังในผู้ป่ว<mark>ย 10 ราย ผู้วิจัยได้ทำการ</mark>วางแผ<mark>น</mark>การรักษาใหม่โดยให้ปริมาณรังสีที่ 50 เกรย์ที่เต้านม และ 4<mark>7 เกร</mark>ย์ที่ต่อมน้ำเหลือง โดยทำการใส่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการคำนวณ ้ครั้งแรก เมื่อได้แผนการรักษาที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณใหม่อีกครั้งโดยไม่มีวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือน โ<mark>ดยม</mark>ีชุดข้อมูลภาพ 2 ชุด คือ จากเครื่องเอกซเรย์<mark>คอม</mark>พิวเตอร์ที่ 1 ที่นำมาวาด ขอบเขตแล<mark>ะวางแผน</mark>การรักษา และจากเ<mark>ครื่องเอกซเร</mark>ย์คอมพิวเตอร์ที่ 2 ที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะ ทางกายวิภาค แ<mark>ละ</mark>นำมาซ้อนทับกันทั้งสองชุดข้อมูลเพื่อประเมินความคร<mark>อบค</mark>ลุมข[้]องปริมาณรังสีของ ้ก้อนมะเร<mark>็ง ของทั้ง</mark>สองชุดข้อมูล และมีการประเมินความครอบคลุมขอ<mark>งก้อ</mark>นมะ<mark>เ</mark>ร็งระหว่างสองชุด ข้อมูลนี้ด้ว<mark>ยการวางแ</mark>ผน<mark>การร</mark>ักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบ<mark>ปรับค</mark>วา<mark>มเข</mark>้มเชิ<mark>งป</mark>ริมาตร โดยในภาพ เอกซเรย์คอ<mark>มพิวเตอร์ ชุดที่ 1 ท</mark>ำการเปรียบเทียบระหว่<mark>างการว</mark>างแผนการรักษาด้วยวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือนกับการว<mark>างแผนการรักษาโดยไม่ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเ</mark>สมือน จากนั้น ทำการวิเคราะห์ แบบเดียวกันในภาพเอกซเรย์คอ<mark>มพิวเตอร์ ชุดที่ 2 และทำก</mark>ารเปรียบเท<mark>ี</mark>ยบระดับการลดลงของความ ครอบคลุมของก้อนมะเร็งระหว่างภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ 2 ชุด โดยใช้แผนการรักษาแบบปรับ ้ความเข้มเชิงปริมาตรที่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน น้ำมาเปรียบเทียบกับผลจากการใช้การวาง แผนการรักษาด้วยเทคนิคปรับความเข้มแบบ tangents (Tan-IMRT) จากการศึกษาพบว่า การใช้วัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือนสำหรับการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิง ้ปริมาตรไม่ส่งผลกับปริมาณรังสีในชุดข้อมูลภาพจากเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ชุดที่ 1 และมีการ กระจายปริมาณรังสีที่ดีขึ้นในชุดข้อมูลภาพจากเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ชุดที่ 2 ที่มีการ เปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายวิภาคเมื่อเปรียบเทียบกับการคำนวณโดยไม่ใช่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน โดยความครอบคลุมของปริมาตรก้อนมะเร็งมีปริมาณรังสีที่ 95% ของปริมาณรังสีที่กำหนด เท่ากับ 98.9% ในภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ ชุดที่ 2 สำหรับแผนการรักษาแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรที่ ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ เปรียบเทียบกับ 92.6% สำหรับแผนการรักษาแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรที่ ไม่ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ (p = 0.0002) และการลดลงของความครอบคลุมของก้อนมะเร็ง มีค่ามัธยฐานของ ความแตกต่างของปริมาตรก้อนมะเร็งมีปริมาณรังสีที่ 95% ของปริมาณรังสีที่กำหนด เท่ากับ 0.9% และ 0.7% สำหรับแผนการรักษาแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรที่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน และ แผนการรักษาด้วยเทคนิคปรับความเข้มแบบ tangents (Tan-IMRT) ตามลำดับ (p = 1) สรุปได้ว่า การศึกษานี้ยืนยันถึงความปลอดภัยและประโยชน์ในการใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนระหว่าง กระบวนการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร เพื่อชดเชยการ เปลี่ยนแปลงของเต้านมที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการฉายรังสีได้

ปี ค.ศ.2019 Lizondo M และคณะ (3) ทำศึกษาในผู้ป่วยที่มีการเกิดมะเร็งเต้านมทั้งสอง ข้างพร้อมกัน (Synchronous bilateral breast cancer หรือ SBBC) ทั้งหมด 7 ราย เป็นการศึกษา แบบย้อนหลัง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาทำการวางแผนการรักษาใหม่เฉพาะเต้านมเท่านั้น ไม่ทำการศึกษาใน ้ต่อมน้ำเหลือง โดยวาง<mark>แผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายร</mark>ังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร มีการ ้กำหนดค่าความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนที่ 10 มิลลิเมตรพร้อมทั้งขยายขอบเขตของ ้ก้อนมะเร็ง 5 มิลลิเมตร และกำหนดค่าความหนาของวัสดุสมมูลเนื้<mark>อเยื่อ</mark>เสมือนที่ 15 มิลลิเมตรพร้อม ้ทั้งขยายขอบเขตข<mark>อง</mark>ก้อนมะเร็ง 10 มิลลิเมตร รวมถึงกำหนุดค่าเลขซี<mark>ที่ขอ</mark>งวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ที่ 0 -100 <mark>-</mark>200 -300 -400 -500 -600 -700 HU โดยในการวางแผนการรักษานั้นจะทำการวางแผน ้ด้วยการใช้วัสดุส<mark>มม</mark>ูลเนื้อเยื่อเสมือน จากนั้น จะทำการนำวัสดุสมมูลเนื้<mark>อเยื่</mark>อเสมือนออกและทำการ ้คำนวณแผนกา<mark>รรัก</mark>ษาใหม่อีกครั้ง โดยในแต่ละค่าเลขซีทีที่มีการปรับเ<mark>ปลี่</mark>ยนที่<mark>ค</mark>วามหนาของวัสดุ ้สมมูลเนื้อเยื่อนั้น <mark>ๆ จะใช้ค่าใ</mark>นการวางแผนการรักษาในส่วนของการ optimization เดียวกัน ทำการ ประเมินค่า D_{mean}, D_{98%} และ D_{2%} ในก้อนมะเร็ง ปร<mark>ะเมินค่า</mark> D_{mean} และ V_{30Gy} สำหรับหัวใจ ประเมินค่า V_{5Gy} สำหรั<mark>บปอด และ D_{mean} สำหรับตับ โดยในส่วนข</mark>องก้อนมะเร็งนั้นทำการประเมิน ด้วยค่าร้อยละความแตกต่างของแผนการรักษาที่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อกับแผนการรักษาที่นำวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อออกแล้วคำนวณปริมาณรังสีใหม่ และในส่วนของอวัยวะเสี่ยงนั้นทำการประเมินค่าความ แตกต่างของริมาณรังสีของแผนการรักษาที่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อกับแผนการรักษาที่นำวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อออกแล้วคำนวณปริมาณรังส์ใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ค่าเลขซีที่ที่มีผลกระทบต่อปริมาณรังสีที่ ้ก้อนมะเร็งที่น้อยที่สุด เท่ากับ -400 และ -600 ที่ความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ 10 มิลลิเมตร และ 15 มิลลิเมตร ตามลำดับ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ในส่วนของความ แตกต่างของปริมาณรังสีที่อวัยวะเสี่ยงนั้นไม่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ

ปี ค.ศ.2020 Monajemi TT และคณะ (4) ทำการประเมินปริมาณรังสีที่ผิวหนังในแผนการ รักษาแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร และแผนการรักษาแบบ tangent มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลกระทบของความแตกต่างของชนิดและความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อต่อปริมาณรังสีที่ผิวหนัง โดยเป็นการศึกษาในหุ่นจำลองที่สร้างขึ้นด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติ (Lulzbot Taz 5 MOARstruder) จากเทอร์โมพลาสติก ชนิดพอลิแลกติกแอซิด (Poly(lactic acid): PLA) โดยมีความหนาแน่นที่ 1.1

กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และค่าเลขซีที เท่ากับ 160 HU ซึ่งหุ่นจำลองมีช่องสำหรับใส่หัววัดรังสี ไมโครไดมอนด์ (PTW Freiburg) ได้ จากนั้น นำหุ่นจำลองไปจำลองการรักษาด้วยเครื่องเอกซเรย์ ้คอมพิวเตอร์ ที่ความหนาของสไลด์ เท่ากับ 2.5 มิลลิเมตร ทำการวาดโครงร่างของก้อนมะเร็งและ ้อวัยวะเสี่ยง สำหรับแผนการรักษาแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร โดยในการวางแผนการรักษาด้วย ระบบวางแผนการรักษาอีคลิปส์ รุ่น 13.6 สำหรับเทคนิค Field in Field tangents นั้น ทำการวาง แผนการรักษาทั้งหมด 3 แผน คือ ไม่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ, วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 5 มิลลิเมตร และ ้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 มิลลิเมตร สำหรับเทคนิคแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรนั้น ทำการวาง แผนการรักษาทั้งหมด 3 แผน คือ ไม่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ, วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 มิลลิเมตร และวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 มิลลิเมตร ที่มีการขยายขอบเขตของก้อนมะเร็งออกไป 5 มิลลิเมตร โดยกำหนดปริมาณรังสีที่ 4000 <mark>เซนติเกรย์ ทั้งหมด 15 ค</mark>รั้ง หรื<mark>อคิดเป็น 266.7 เซนติเกรย์ต่อการ</mark> ฉายรังสีหนึ่งครั้ง จากนั้น ทำการวัดปริมาณรังสีที่ผิวหนังเปรียบเทียบกับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จาก ระบบวางแผนการรักษาด้วยฟิล์ม รุ่น EBT3, โอเอสแอลดี แบบไม่ใส่กล่อง และโอเอสแอลดี แบบใส่ กล่อง สำหรับหัววั<mark>ดไม</mark>โครไดมอนด์นั้นใช้ท<mark>ำการ</mark>วัดในกรณีที่มีการขยั<mark>บเตี</mark>ยง 2 มิลลิเมตร เพื่อจำลอง การเคลื่อนที่ของ<mark>กา</mark>รหายใจ แล<mark>ะ</mark>ความ<mark>คลาดเคลื่อ</mark>นในการจัดท่า โ<mark>ดยในกา</mark>รวัดปริมาณรังสีใน หุ่นจำลองนั้นท<mark>ำกา</mark>รวัดภายใต้ brass mesh และ Superflab ที่ความห<mark>นา</mark> 3, 5 และ 10 มิลลิเมตร โดยผลการศึกษ<mark>าซึ่</mark>งรายงานค่าเฉลี่ยเทียบเป็น 100% ของปริมาณรัง<mark>สีที่</mark>กำหน_ุดในหนึ่งครั้ง เช่น ้ปริมาณรังสีเฉลี่ย เ<mark>ท่า</mark>กั<mark>บ 0.6</mark>0 หมายถึง 60% ของ 266.7 เซนติ<mark>เกรย์</mark> พ<mark>บว่า ในแ</mark>ผนการรักษาแบบไม่ ี่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ สำหรับเทคนิค tangents มีปริมาณรังสีที่ผิวหนังเฉลี่ย เท่ากับ 0.64, 0.62, 0.77 และ 0.68 ในการวัดด้ว<mark>ย EBT3, โอเอสแอลดี แบบไม่ใส่กล่อง, โอเอ</mark>สแอลดี แบบใส่กล่อง และระบบ วางแผนการรักษาอ<mark>ีคลิปส์ ตามลำดับ สำหรับเทคนิคแบบปรับความเข้มเชิ</mark>งปริมาตรนั้น มีปริมาณรังสี ์ ที่ผิวหนังเฉลี่ย เท่ากับ 0.53, 0.53, 0.64 และ 0.60 ในการวัดด้วย EBT3, โอเอสแอลดี แบบไม่ใส่ กล่อง, โอเอสแอลดี แบบใส่กล่อง และระบบวางแผนการรักษาอีคลิปส์ ตามลำดับ ในแผนการรักษาที่ ้มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน สำหรับเทคนิค tangents มีปริมาณรังสีที่ผิวหนังเฉลี่ย ในการวัดด้วย EBT3 เท่ากับ 0.99 (brass mesh), 1.02 (Superflab 3 มิลลิเมตร) , 1.03 (Superflab 5 มิลลิเมตร) และ 1.07 (Superflab 10 มิลลิเมตร) สำหรับเทคนิคแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรนั้น มีปริมาณ รังสีที่ผิวหนังเฉลี่ย ในการวัดด้วย EBT3 เท่ากับ 0.83 (brass mesh), 0.996 (Superflab 3 มิลลิเมตร) , 1.03 (Superflab 5 มิลลิเมตร) และ 1.04 (Superflab 10 มิลลิเมตร) โดยปริมาณรังสีที่ วัดได้เมื่อเทียบกับปริมาณรังสีที่คำนวณโดยระบบวางแผนการรักษาอีคลิปส์ อยู่ภายใน 5% สำหรับ Superflab ทั้งหมด และอยู่ภายใน 15 % สำหรับที่ไม่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ แสดงให้เห็นว่าในการฉาย ้รังสีนั้น กรณีที่มีเสื้อคลุมหรือผ้าห่มให้ปริมาณรังสีที่ผิวหนังนั้นเพิ่มขึ้นประมาณ 10% และผลในส่วน ้ของการจำลองการเคลื่อนที่ของการหายใจ และความคลาดเคลื่อนในการจัดท่า ในเทคนิคการฉายรังสี แบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร สำหรับหัววัดไมโครไดมอนด์นั้น พบว่า มีค่าความแตกต่าง ประมาณ 8%, 3.5% และ 2% สำหรับแผนการรักษาที่ไม่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ, วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 มิลลิเมตร และวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 มิลลิเมตร ที่มีการขยายขอบเขตของก้อนมะเร็งออกไป 5 มิลลิเมตร ตามลำดับ

ู้ ปี ค.ศ.2020 Wake JR และคณะ (16) ทำการประเมินความถูกต้องของปริมาณรังสีที่ ผิวหนังภายใต้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อที่คำนวณด้วยระบบวางแผนการรักษาในผู้ป่วยที่ฉายรังสีภายหลังจาก การผ่าตัดเต้านม (Postmastectomy radiotherapy; PMRT) ด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนา ์ โนดอท โดยมีการทำการสอบเทียบอุปกรณ์เพื่อหาค่าแก้สำหรับการนำไปใช้งาน การศึกษานี้ทำการวัด ในผู้ป่วย 20 ราย ที่วางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มแบบผสม (Hybrid IMRT) และเทคนิคการฉายรังสีแบ<mark>บปรับความเข้มเชิงปริมา</mark>ตร ด้วยปริมาณรังสีที่กำหนด คือ 50 เกรย์ ้จำนวนครั้งที่ฉาย คือ 2<mark>5 ครั้ง โด</mark>ยการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 9 แผ่นบนผนัง ทรวงอกของผู้ป่วยภายในพื้นที่ 10 x 10 ตารางเซนติเมตร และแต่ละแผ่นมีระยะห่างกัน 5 เซนติเมตร รวมถึ<mark>งเว้น</mark>ระยะจากแนวกึ่ง<mark>กลางลำตัว 2 เซนติเมตร</mark> ซึ่งใ<mark>นการ</mark>ศึกษานี้ทำการวัดปริมาณ ้รังสีในผู้ป่ว<mark>ยแต่ละร</mark>ายทั้งหมด 3 <mark>ครั้งและทำการอนุม</mark>านเป็น 25 ครั้งในการฉายรังสี จากนั้น นำมา ้ประเมินค่าเฉลี่<mark>ยขอ</mark>งความแตกต่างระหว่างปริมาณรังสีที่วัดด้วยอุปกรณ์<mark>วัด</mark>รังสีโอเอสแอล ชนิดนา ้โนดอทกับปริมา<mark>ณ</mark>รังสีที่คำนวณได้จากแผนการรักษาในแต่ละตำแหน่ง<mark>ข</mark>องทั้ง 9 ตำแหน่ง โดยใช้ Bland-Altman limits of agreement เพื่อการกำหนดขอบเขตของข้อตกลง และ Paired t - test เพื่อใช้ในการทดสอบความคลาดเคลื่อนอย่างมีระบบ (Evidence of systematic bias) ในแต่ละ ตำแหน่ง ผลการศึกษาพ<mark>บว่า ค่าร้อยละสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน</mark> (Coefficient of variation: CV) ของการอ่านค่านับ<mark>วัดในการวัด 3 ครั้งต่อผู้ป่วย 1 ราย ในแต่ละ</mark>ตำแหน่งทั้ง 9 ตำแหน่ง มีจำนวน 8 ้ตำแหน่ง มีค่าน้อยกว่า 4.4% และอัตราส่วนเฉลี่ยระหว่างค่าอนุมานของการวัดปริมาณรังสีด้วย ้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท กับปริมาณรังสีที่ได้จากการคำนวณด้วยระบบวางแผนการ ้รักษา มีค่าอยู่ในช่วง 0.97 ถึง 0.99 ในทุกจุด โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.05 ถึง 0.08 และค่าเฉลี่ยภายในความแตกต่างของผู้ป่วยระหว่างค่าอนุมานของการวัดปริมาณรังสีด้วย ้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท กับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จากระบบวางแผนการรักษา มี ้ค่าน้อยกว่า 1 เกรย์ ที่ 7 ตำแหน่งจากทั้งหมด 9 ตำแหน่ง และค่า t – test สำหรับความคลาดเคลื่อน ้อย่างมีระบบ มีความแตกต่างย่างมีนัยสำคัญ (p = 0.03) เพียง 1 ตำแหน่ง จากทั้งหมด 9 ตำแหน่ง แสดงให้เห็นว่าปริมาณรังสีที่คำนวณได้จากระบบวางแผนการรักษานั้นใกล้เคียงกับปริมาณรังสีที่ ผิวหนังภายใต้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อที่วัดด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท โดยในทุก ้ตำแหน่งมีอัตราส่วนเฉลี่ยมากกว่า 0.97 แต่น้อยกว่า 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จากนั้น นำมาประยุกต์ใช้ในการวัดปริมาณรังสีจากการวางแผนการรักษามะเร็งเต้านมด้วยเทคนิคการฉายรังสี แบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรด้วยวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนโดยใช้ชุดข้อมูลภาพเอกซเรย์ คอมพิวเตอร์ของหุ่นจำลอง Alderson radiation therapy phantom แบบใส่เต้านม และทำการ เปรียบเทียบแผนการรักษาเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรด้วยวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ เสมือนในภาพของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม จำนวน 10 ราย โดยเป็นการเก็บข้อมูลย้อนหลัง ทั้งนี้ ในการ วางแผนการรักษาด้วยวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนค่าเลขซีทีที่ 0 HU ถึง -700 HU โดยลดลงครั้งละ 100 HU และมีการขยายขอบเขตของก้อนมะเร็งที่ 5 มิลลิเมตร และ 10 มิลลิเมตร ที่ความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน 10 และ 15 มิลลิเมตร ตามลำดับ

3.1 เครื่อง<mark>มือที่ใช้ใ</mark>นการวิจัย

หุ่นจำลอง Alderson radiation therapy phantom

Alderson radiation therapy phantom (ART) หรือ Alderson RANDO phantom เป็นหุ่นจำลองที่นิยมใช้ในทางรังสีวิทยา โดยมีคุณสมบัติของวัสดุคล้ายกับเนื้อเยื่อต่าง ๆ ในร่างกายมนุษย์ สามารถวัดปริมาณรังสีภายในได้เนื่องจากหุ่นจำลองแบ่งเป็นแผ่น ๆ ตามขวาง มักใช้ ตรวจสอบคุณภาพงานทางรังสีรักษา ดังแสดงในภาพ 6 (17)

ภาพ 6 แสดงหุ่นจำลอง Alderson radiation therapy phantom

2. ชุดอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

2.1 อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ยี่ห้อ Landauer จำนวน 100 แผ่น ภายในเป็นผลึกของสารประกอบอะลูมิเนียมออกไซด์ที่เพิ่มสารเจือปนชนิดคาร์บอน (Al₂O₃:C) ถูก บรรจุในกล่องพลาสติกสีดำ ทึบแสง ขนาดกว้าง 10 มิลลิเมตร ยาว 10 มิลลิเมตร หนา 2 มิลลิเมตร ดังแสดงในภาพ 7

ภาพ 7 แส<mark>ดงอุปกรณ์วัดรังสีโอ</mark>เอสแอล ชนิดนาโน<mark>ด</mark>อท

ที่มา: https://www.landauer.eu/produit/nanodot/

2.2 เครื่องอ่านค่านับวัด รุ่น MicroStar ยี่ห้อ Landauer ใช้สำหรับอ่านค่านับวัดของ อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

ภาพ 8 แสดงเครื่องอ่านค่านับวัด รุ่น MicroStar

2.3 เครื่องล้างข้อมูลการนับวัด Annealer รุ่น DS3980 ใช้สำหรับล้างค่านับวัดของ อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

<mark>ภาพ</mark> 9 แสดงเครื่องล้างข้อมูลการนับวัด Annealer

3. เครื่องจำลองการรักษาด้วยเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ ยี่ห้อ Philips รุ่น Brilliance Big Bore หน่วยรังสีรักษา กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้า ดังแสดงในภาพ 10 ใช้สำหรับ สร้างภาพตัดขวางของหุ่นจำลอง Alderson RANDO phantom โดยเป็นเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ แบบ spiral ในหนึ่งรอบการหมุนจะได้ภาพทั้งหมด 32 slices และมีช่องอุโมงค์รับตัวผู้ป่วย ขนาด 85 เซนติเมตร เพื่อรองรับผู้ป่วยพร้อมอุปกรณ์ยึดตรึง

ภาพ 10 แสดงเครื่องจำลองการรักษาด้วยเอกซเรย์คอมพิวเตอร์
4. เครื่องเร่งอนุภาค ยี่ห้อ Varian รุ่น Clinac 2100 C/D หน่วยรังสีรักษา ภาควิชา รังสีวิทยา โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ดังแสดงในภาพ 11 สำหรับศึกษาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ให้เอกซเรย์พลังงาน 6 และ 10 เมกะโวลต์ และอิเล็กตรอน พลังงาน 6, 9, 12, 16 และ 20 เมกะอิเล็กตรอนโวลต์ โดยสามารถ ปลดปล่อยปริมาณรังสีต่อเวลา (Dose rate) สูงที่สุด เท่ากับ 600 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที มีซี่กำบังรังสี จำนวน 60 คู่ โดยซี่กำบังรังสีตรงกลาง มีจำนวน 40 คู่ ความหนา เท่ากับ 5 มิลลิเมตร และบริเวณ ด้านขอบ มีจำนวน 20 คู่ ความหนา เท่ากับ 10 มิลลิเมตร

ภาพ 11 แสดงเครื่องเร่งอนุภาค ยี่ห้อ Varian รุ่น Clinac 2100 C/D

5. เครื่องเร่งอนุภาค ยี่ห้อ Varian รุ่น Vitalbeam หน่วยรังสีรักษา กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้า ดังแสดงในภาพ 12 สำหรับศึกษาในขั้นตอนการประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสี โอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณรังส์ในหุ่นจำลองในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสี แบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านม โดยเครื่องเร่งอนุภาคให้เอกซเรย์พลังงาน 6 และ 10 เมกะโวลต์ แบบมีตัวกรองปรับเรียบ (Flattening filter) และ พลังงาน 6 เมกะโวลต์ แบบไม่มีตัว กรองปรับเรียบ (Flattening filter free) และอิเล็กตรอน พลังงาน 6, 9, 12, 16 และ 20 เมกะ อิเล็กตรอนโวลต์ โดยสามารถปลดปล่อยปริมาณรังสีต่อเวลา (Dose rate) สูงที่สุด เท่ากับ 600 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที แบบมีตัวกรองปรับเรียบ (Flattening filter) และสามารถปลดปล่อยปริมาณ รังสีต่อเวลา (Dose rate) สูงที่สุด เท่ากับ 1,400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที แบบไม่มีตัวกรองปรับเรียบ (Flattening filter free) มีซี่กำบังรังสี จำนวน 60 คู่ โดยซี่กำบังรังสีตรงกลาง มีจำนวน 40 คู่ ความ หนา เท่ากับ 5 มิลลิเมตร และบริเวณด้านขอบ มีจำนวน 20 คู่ ความหนา เท่ากับ 10 มิลลิเมตร

ภาพ 12 แสดงเครื่องเร่<mark>งอนุภาค ยี่</mark>ห้อ Varian รุ่น Vitalbeam

 ระบบคอมพิวเตอร์วางแผนการรักษา Eclipse รุ่น 16.01.10 บริษัท Varian โดยใช้ อัลกอริทึม AAA สำหรับวางแผนการรักษาในหุ่นจำลองในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบ ปรับความเข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านม ดังแสดงในภาพ 13

ภาพ 13 แสดงระบบคอมพิวเตอร์วางแผนการรักษา Eclipse รุ่น 16.01.10 บริษัท Varian

ที่มา: https://varian.widen.net/s/ld8fnxjrzl/eclipse_featuresheet_rad10716b_sept2020

7. วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ (Bolus) มีขนาด 30 x 30 ตารางเซนติเมตร มีความหนา เช่น 0.5,
1.0, 1.5 เซนติเมตร เป็นต้น (18)

8. วัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง (Solid water phantom) มีค่าความหนาแน่น เท่ากับ 1.03

กรัมต่อลูกบาศก์<mark>เซน</mark>ติเมตร มีขนาด 30 × 30 ตารางเซนติเมตร (19)

ภาพ 15 แสดงวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ชนิดแข็ง

9. CTDI phantom ใช้สำหรับศึกษาการตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี (Directional dependence)

ภาพ 16 แสดง CTDI phantom

10. ชุด<mark>อุป</mark>กรณ์วัดปริมาณรังสี สำหรับการหาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของ อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

10.1 Ionization chamber ขนาด 0.6 ลูกบาศก์เซนติเมตร รุ่น TW30013 ยี่ห้อ PTW เป็นหัววัดรังสีชนิด Framer chamber ดังแสดงในภาพ 17 สำหรับวัดปริมาณรังสีในวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง (Solid water phantom) โดยใช้ในการศึกษาการตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี (Field size dependence)

ภาพ 17 แสดง Ionization chamber 0.6 ลูกบาศก์เซนติเมตร รุ่น TW30013 ยี่ห้อ PTW

10.2 อิเล็กโทรมิเตอร์ (Electrometer) รุ่น UNIDOS ยี่ห้อ PTW ใช้สำหรับนับวัดค่า ประจุที่เกิดขึ้นจากการฉายรังสีผ่านตัวกลาง ดังแสดงในภาพ 18 โดยใช้ร่วมกับ Ionization chamber ขนาด 0.6 ลูกบาศก์เซนติเมตร รุ่น TW30013 ยี่ห้อ PTW

ภาพ 18 แสดง Electrometer รุ่น UNIDOS ยี่ห้อ PTW

11. ชุดอุปกรณ์วัดรังสี สำหรับการสอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท
 11.1 Ionization chamber ขนาด 0.65 ลูกบาศก์เซนติเมตร รุ่น FC65-G ยี่ห้อ IBA
 dosimetry เป็นหัววัดรังสีชนิด Framer chamber ดังแสดงในภาพ 19 สำหรับวัดปริมาณรังสีในวัสดุ
 สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง (Solid water phantom)

ภาพ 19 แสดง Ionization chamber 0.65 ลูกบาศก์เซนติเมตรรุ่น FC65-G ยี่ห้อ IBA dosimetry

11.2 อิเล็กโทรมิเตอร์ (Electrometer) รุ่น DOSE1 ยี่ห้อ IBA dosimetry ใช้สำหรับ นับวัดค่าประจุที่เกิดขึ้นจากการฉายรังสีผ่านตัวกลาง ดังแสดงในภาพ 20 โดยใช้ร่วมกับ Ionization chamber ขนาด 0.65 ลูกบาศก์เซนติเมตร รุ่น FC65-G ยี่ห้อ IBA dosimetry

ภาพ 20 แสดง Electrometer รุ่น DOSE 1 ยี่ห้อ IBA dosimetry

3.2 การด<mark>ำเ</mark>นินการวิจัย

3.2.1 การหาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

3.2.1<mark>.1 ก</mark>ารจางหายของสัญญาณ (Fadin<mark>g cha</mark>racteristics)

 างอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 66 ตัว บนวัสดุ สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยจัดตำแหน่งให้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท อยู่ กึ่งกลางลำรังสี และให้ระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค Source to surface distance (SSD)

 2) โดยมุมของแกนทรี (Gantry) ของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา และให้พื้นที่ลำรังสี ขนาด 20 x 20 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที โดยอ่านค่านับวัดปริมาณรังสี ภายหลังจากฉายรังสีที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 90, 120, 150, 180, 240, 300, 360, 420 และ 480 นาที อ่านค่าที่เวลาเดียวกันทุกเช้า เย็น ทุกวันเป็นเวลา 5 วัน อ่านค่า สัปดาห์ละครั้งเป็นเวลา 3 สัปดาห์ และอ่านค่าเดือนละครั้งเป็นเวลา 1 เดือน

3) อ่านค่านับวัดซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท
 1 ตัว ในทุกระยะเวลาที่ทำการทดสอบ

4) สร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาภายหลังการฉายรังสี

(Minutes) และค่าปริมาณรังสีสัมพัทธ์ (Normalized dose) จากนั้น ทำการวิเคราะห์หาช่วงเวลาที่ เหมาะสมในการอ่านค่านับวัดภายหลังฉายรังสี โดยพิจารณาจากความคงที่ของค่าปริมาณรังสีสัมพัทธ์ และเมื่อได้ระยะเวลาที่เหมาะสมทำการ normalized dose ของช่วงเวลานั้นให้มีค่า เท่ากับ 1 เพื่อ หาค่าการจางหายของสัญญาณนับวัดปริมาณรังสีภายหลังการฉายรังสึในระยะเวลา 1 เดือน

3.2.1.2 ความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสี (Uniformity and

sensitivity)

1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 100 ตัว บน

วัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค SSD ดังแสดงในภาพ 21

2) มุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา และให้พื้นที่ลำ รังสี ขนาด 20 × 20 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติ เกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที หลังจากฉายรังสี จากนั้น นำอุปกรณ์วัด รังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทไปอ่านค่า โดยอ่านค่านับวัดซ้ำแผ่นละ 3 ครั้ง

ภาพ 21 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับความสม่ำเสมอและ ความไวในการวัดปริมาณรังสี 3) หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความไวใน

การวัดปริมาณรังสี จากอัตราส่วนของปริมาณรังสีเฉลี่ยจากอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ทั้งหมดต่อปริมาณรังสีที่วัดได้ในแต่ละแผ่น ซึ่งหาได้จากสมการที่ 1 และหาความสม่ำเสมอของ อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ทั้ง 100 ตัว โดยพิจารณาจากค่าร้อยละสัมประสิทธิ์ความ แปรปรวน (Coefficient of variation: CV) ซึ่งหาได้จากสมการที่ 2

Sensitivity =
$$\left(\frac{Mean_{100 \text{ OSLD}}}{Mean_{OSLD}}\right)$$
 (1)

เมื่อ Mean_{100 OSLD} คือ ค่าเฉลี่ยของปริมาณรังสีที่วัดได้ จากอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 100 แผ่น

Mean_{OSLD} คือ ค่าเฉลี่ยของปริมาณรังสีที่วัดได้ จากอุปกรณ์วั<mark>ด</mark>รังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทแผ่นที่ต้องการหาค่า sensitivity

$$\%CV = \left(\frac{SD}{Mean}\right) \times 100$$
 (2)

เมื่อ SD คือ ค<mark>่าส่วนเบี่ยงเบ</mark>นมาตรฐาน Mean คือ <mark>ค่าเฉ</mark>ลี่ยของปริมาณรังสีที่อุปกรณ์วัด

้รังสีโอเอสแอล <mark>ชนิดนาโนดอทวัดได้</mark>

3.2.1.3 ความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ (Reproducibility)

1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 3 ตัว บนวัสดุ

สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค SSD ดังแสดงในภาพ 22

2) มุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา และให้พื้นที่ลำ รังสี ขนาด 10 x 10 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติ เกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที โดยทำการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง และอ่านค่า นับวัดซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว

ภาพ 22 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับความเที่ยงตรงเมื่อ นำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ

3) หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบ<mark>นมา</mark>ตรฐาน และหาความ เที่ยงตรงในการวัดปริมาณรังสี โดยพิจารณาจากค่าร้อยละสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of variation: CV) ซึ่งหาได้จากสมการที่ 2

3.2.1.4 การตอบสนองต่อพลังงาน (Energy dependence)

 1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 3 ตัว บนวัสดุ สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 1.5 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ สำหรับพลังงาน 6 เมกะโวลต์ และวางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5 เซนติเมตร สำหรับพลังงาน 10 เมกะโวลต์ ด้วยเทคนิค SSD ดังแสดงในภาพ 23

 2) มุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา และให้พื้นที่ลำ รังสี ขนาด 10 x 10 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ และ 10 เมกะโวลต์ ฉาย ปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที โดยอ่านค่านับวัด ซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว

3) หาค่าปร<mark>ิมาณรังสีเฉลี่</mark>ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้น หาค่า ปริมาณรังสีสัมพัทธ์ โดยกำหนดให้พลังงาน 6 เมกะโวลต์เท่ากับ 1 และหาค่าร้อยละความแตกต่าง ของการนับวัดต่อพลังงาน 6 และ 10 เมกะโวลต์ ซึ่งหาได้จากสมการ 3

Dose difference =

$$\frac{D - D_{ref}}{D_{ref}} \times 100$$
 (3)

 เมื่อ
 D
 คือ
 ปริมาณรังสีที่วัดได้จากพารามิเตอร์ต่าง ๆ

 D_{ref}
 คือ
 ปริมาณรังสีที่วัดได้จากพารามิเตอร์

อ้างอิงที่กำหนดในการทดสอบ

3.2.1.5 การตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี (Repetition rate dependence)
 1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 3 ตัว บนวัสดุ
 สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร
 บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5
 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง
 เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค SSD

2) มุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา และให้พื้นที่ลำ

รังสี ขนาด 10 x 10 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติ เกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที โดยอ่าน ค่านับวัดซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว

 หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้น ค่า ปริมาณรังสีสัมพัทธ์ และหาค่าความแตกต่างของอัตราปริมาณรังสีที่เทียบกับ 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อ นาที ซึ่งหาได้จากสมการ 3

3.2.1.6 การสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า (Signal depletion per read out)
 1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 3 ตัว บนวัสดุ

สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค SSD

2) มุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา และให้พื้นที่ลำ รังสี ขนาด 10 x 10 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติ เกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที โดยอ่านค่านับวัดซ้ำ 20 ครั้งต่ออุปกรณ์วัด รังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว

3) หาค่าปริมาณรังสีสัมพัทธ์ และหาค่าความแตกต่างของการนับวัดจาก การอ่านค่าครั้งที่ 1 จากสมการที่ 3

3.2.1.7 ความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี (Dose linearity)

1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 3 ตัว บนวัสดุ

สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5 เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค SSD กำหนดมุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0

องศา และให้พื้นที่ลำรังสี ขนาด 10 x 10 ตารางเซนติเมตร โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์ 2) ฉายปริมาณรังสี 5, 10, 50, 100, 200, 300 และ 400 เซนติเกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที โดยอ่านค่านับวัดซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสี โอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว 3) หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัม ประสิทธิความเป็นเชิงเส้น (R²) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

3.2.1.8 การตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี (Directional dependence)

 1) นำอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 1 ตัว โดยวาง อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทไว้ตรงกลางหุ่นจำลองทรงกระบอก CTDI Phantom และ นำไปฉายรังสีพลังงาน 6 เมกะโวลต์ ปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์ อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที ทำการจัดตั้งอุปกรณ์ด้วยเทคนิค Source-axis distance (SAD) ระยะ 100 เซนติเมตร และปรับองศาเครื่องเร่งอนุภาคในช่วง ± 90 องศา โดยปรับทีละ 30 องศา ดังแสดงใน ภาพ 24 จากนั้น นำอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ไปอ่านค่านับวัดซ้ำแผ่นละ 3 ครั้ง
 2) หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้น ทำการ

หาค่าปริมาณรังสีสัมพัทธ์ โดยกำหนดให้แกนทรีมุม 0 องศา มีค่าเท่ากับ 1 และหาค่าความแตกต่าง ของมุมต่าง ๆ ที่เทียบกับมุม 0 องศา

ภาพ 24 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับการตอบสนองต่อ ทิศทางเข้าของลำรังสี

3.2.1.9 การตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี (Field size dependence)
 1) วางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 3 ตัว บนวัสดุ
 สมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 20 เซนติเมตร จากนั้น วางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 1 เซนติเมตร
 บนอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และวางวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง ความหนา 0.5

เซนติเมตร บนวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ โดยระยะจากแหล่งกำเนิดรังสีถึงผิวของวัสดุสมมูลน้ำ ชนิดแข็ง เท่ากับ 100 เซนติเมตร ด้วยเทคนิค SSD กำหนดมุมของแกนทรีของเครื่องเร่งอนุภาค เท่ากับ 0 องศา ดังแสดงในภาพ 25 โดยให้พลังงานที่ 6 เมกะโวลต์

 2) ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์ โดยให้อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที และเปิดพื้นที่ลำรังสี เท่ากับ 5 x 5, 10 x 10, 15 x 15 และ 20 x 20 ตาราง เซนติเมตร ตามลำดับ โดยอ่านค่านับวัดซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว
 3) วัดปริมาณรังสีโดยใช้ Ionization chamber ปริมาตร 0.6 ลูกบาศก์

เซนติเมตร ฉายรังสีเอกซ์พลังงาน 6 เมกะโวลต์ ฉายปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์ โดยให้อัตราปริมาณ รังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที และวางที่ความลึก 1.5 เซนติเมตร และเปิดพื้นที่ลำรังสี เท่ากับ 5 × 5, 10 × 10, 15 × 15 และ 20 × 20 ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ

ภาพ 25 แสดงการวางอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท สำหรับการตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี

4) หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้น ทำการ คำนวณหาค่า Output factor ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และนำไปเปรียบเทียบ ค่า Output factor ที่หาได้จากการวัดโดย Ionization chamber โดยหาค่า Output factor ได้ดัง สมการ 4

Output factor =
$$\frac{D_{FS}}{D_{10\times 10}}$$
 (4)

ตารางเซนติเมตร

3.2.1.10 คำนวณค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) ของการวัดปริมาณรังสีด้วย อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท โดยใช้ค่าร้อยละสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนจากคุณ ลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และทำการรวมความไม่แน่นอนจาก สมการ 5

$$U = \sqrt{G_1^2 + G_1^2 + \dots + G_n^2}$$
 (5)

เมื่อ G คือ ความไม่แน่นอนจากสาเหตุที่ 1 ถึง n

โดยปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของความคลาดเคลื่อนพิจารณาจาก คุณลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จากนั้น ทำ<mark>การ</mark>หาช่วงความไม่แน่นอน ขยาย (Expanded uncertainty) ในการวัด ที่ความเชื่อมั่น 95<mark>% (k =</mark> 2) ตาม TRS 398 (20)

3.2.2 การสอ<mark>บเทียบอ</mark>ุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอ<mark>ล ชนิดน</mark>าโนดอท

สอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท โดยการเปรียบเทียบกับ lonization chamber 0.65 ลูกบาศก์เซนติเมตร โดยฉายรังสี 100 เซนติเกรย์ พลังงาน 6 เมกะโวลต์ อัตราปริมาณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที พื้นที่ลำรังสี 10 x 10 ตารางเซนติเมตร โดยจัดวาง อุปกรณ์ ดังภาพ 26 ทำซ้ำทั้งหมด 3 ครั้ง จากนั้น อ่านค่านับวัดซ้ำ 3 ครั้งต่ออุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว หาค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย และทำการแก้ค่า Sensitivity ของแต่ละตัว

จากนั้น นำปริมาณรังสีที่วัดได้จากอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และ Ionization chamber มาหาค่า Calibration factor จากสมการที่ 6

Calibration factor =
$$\frac{D_{IC}}{D_{OSLD}}$$
 (6)

เมื่อ D_{IC} คือ ปริมาณรังสีที่วัดได้โดย Ionization

chamber

D_{OSLD} คือ โอเอสแอล ชนิดนาโนดอทที่มีการแก้ค่า Sensitivity แล้ว

ภาพ 26 แสดงการสอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท โดยภาพ ก แสดงการวาง อุปกรณ์ที่ใช้วัดด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และภาพ ข แสดงการวางอุปกรณ์ที่ ใช้วัดด้วย Ionization chamber

3.2.3 การประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณรังสีใน หุ่นจำลองในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านม 3.2.3.1 การได้มาซึ่งภาพของหุ่นจำลอง

 1) สแกนหุ่นจำลองโดยใส่เต้านมและวางวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ขนาด 1.5 เซนติเมตร เพื่อให้เกิด Charged particle equilibrium ด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์จำลองการ รักษา ยี่ห้อ Philips รุ่น Brilliance Big Bore โดยใช้โปรโตคอลที่ใช้งานจริงในการสแกนทรวงอกของ โรงพยาบาลพระปกเกล้า ดังแสดงในตาราง 2

รายการ	ค่าพารามิเตอร์
Protocol	ONCO CHEST NC
Tube Voltage supply	120 kVp
Slice thickness	3 mm
mAs/Slice (mA)	200
Collimation	16 × 0.75
Pitch	0.688
Rotation time	0.75 sec
Matrix	1024

ตาราง 2 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการสแกนทรวงอกของโรงพยาบาลพระปกเกล้า

ส่งภาพตัดขวางของหุ่นจำลองไปยังระบบคอมพิวเตอร์วางแผนการ

รักษา

3) รังสีแพทย์วาดขอบเขตของก้อนมะเร็งแ<mark>ละ</mark>อวัย<mark>ว</mark>ะเสี่ยงตาม RTOG breast cancer atlas ในชุ<mark>ด</mark>ข้อมูลของหุ่นจำลอง

4) ทำซ้ำข้อมูลภาพ 2 ชุด เพื่อขยายขอบเขตของก้อนมะเร็งออกนอก ขอบเขตของลำตัวทางด้านหน้า ขนาด 5 และ 10 มิลลิเมตร ตามลำดับ เพื่อชดเชยการเคลื่อนที่ของ เต้านม ดังนั้น จะมีชุดข้อมูลทั้งหมด 3 ชุด คือ ไม่มีวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ, วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 10 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที 0 HU และก้อนมะเร็งที่ทำการขยายขอบเขต 5 มิลลิเมตร และวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อ ความหนา 15 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที 0 HU และก้อนมะเร็งที่ทำการขยายขอบเขต 10 มิลลิเมตร ดังแสดงในตาราง 3

ความหนาของ	ขนาดของก้อนมะเร็งที่ทำการขยายจาก	ค่าเลขซีที
วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน	ก้อนมะเร็งของรังสีแพทย์	(HU)
(mm)	(mm)	
0	-	-
10	5	0
10	5	-100
10	5	-200
10	5	-300
10	5	-400
10	5	-500
10	5	-600
10	5	-700
15	10	0
15	10	-100
15		-200
15	10	-300
15	n 812 5 9 10	-400
15	10	-500
15	10	-600
15	10	-700

ตาราง 3 แสดงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการทดสอบ

3.2.3.2 การวางแผนการรักษา

 1) วางแผนการรักษาด้วยชุดข้อมูลภาพทั้ง 3 ชุดดังกล่าวด้วยระบบวาง แผนการรักษาอีคลิปส์ โดยใช้พลังงาน 6 เมกะโวลต์ และกำหนดปริมาณรังสีทั้งหมด 50 เกรย์ ครั้งละ
 2 เกรย์ จำนวน 25 ครั้ง

2) วางแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิง

ปริมาตร เมื่อได้แผนการรักษาตามข้อกำหนดแล้วทำการนำวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนออก และทำการ คำนวณปริมาณรังสีอีกครั้ง

3) ทำซ้ำโดยเปลี่ยนแปลงค่าเลขซีทีของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ดังนี้ -100, -200, -300, -400, -500, -600 และ -700 HU ดังแสดงในตาราง 3 โดยใช้ค่าการ optimization ตามเดิม เมื่อได้แผนการรักษาตามข้อกำหนดแล้วนำวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนออก และทำการคำนวณ ปริมาณรังสีอีกครั้ง

4) ลดจำนวนครั้งของการฉายรังสี เป็น 1 ครั้ง สำหรับการวัดปริมาณ รังสีด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท และส่งแผนการรักษาไปที่เครื่องฉายรังสี จากนั้น บันทึกค่าปริมาณรังสีทั้ง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษา

3.2.3.3 การวัดปริมาณรังสี

1) จัดท่าของหุ่นจำลองให้ตรงตามการจ<mark>ำลอ</mark>งการรักษา และวางอุปกรณ์ วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ทั้งหมด 9 จุด บริเวณเต้านมหรือหน้าอก ตามตำแหน่งของการวาง ตามการได้มาซึ่ง<mark>ภา</mark>พของหุ่นจำลอง ดังแสดงในภาพที่ 27

ภาพ 27 แสดงการจัดตำแหน่งของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

 2) วัดในแต่ละจุดซ้ำ 3 ครั้ง โดยอ่านค่าการนับวัดทั้งหมด 3 ครั้งต่อ อุปกรณ์ วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท 1 ตัว เพื่อหาค่าเฉลี่ย

ประเมินปริมาณรังสีในส่วนของแผนการรักษาเทียบกับการวัดด้วย

อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทที่ทำการลบค่าปริมาณรังสีพื้นหลังและแก้ค่า Sensitivity

กับ Calibration factor เรียบร้อยแล้ว โดยประเมินค่าร้อยละความแตกต่างของปริมาณรังสีแบบจุด ในก้อนมะเร็ง ได้ดังสมการ 7

Dose difference =
$$\frac{D_{OSLD} - D_{TPS}}{D_{TPS}} \times 100$$
 (7)

เมื่อ M_{OSLD} หมายถึง ค่านับวัดปริมาณรังสีจาก อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ที่<mark>ทำการ</mark>แก้ค่า sensitivity แล้ว Calibration factor หมายถึง ค่าแก้ที่ได้จากการสอบเทียบ

้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอ<mark>ล ช</mark>นิดนาโนดอท

3.2.4 <mark>การ</mark>ประยุกต์ใช้วัสดุสมมู<mark>ลเนื้อเยื่อเสม</mark>ือนในการวางแผ<mark>น</mark>การรักษา

3.2.4.1 การคัดเลือกภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์สำหรับวางแผนการรักษามะเร็ง

เต้านม

คัดเลือกภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์บริเวณทรวงอกของผู้ป่วยมะเร็งเต้า นม โดยใช้ข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 – 2565 จากหน่วยรังสีรักษา กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้า จำนวน 10 ราย

ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเข้า ดังนี้

 เป็นภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมด้านซ้าย เกณฑ์ในการคัดออก ดังนี้

1) ภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมด้านซ้ายที่ก้อนนูน

ออกมาจากผิวหนัง

ภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมด้านซ้ายที่มีการ

ผ่าตัดเต้านมทั้งหมด (Total mastectomy)

จากนั้น ทำการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากสมการของ Taro Yamane (21) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังสมการที่ 9

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$
(9)

เมื่อ	n	คือ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	Ν	คือ	ขนาดประชากร
	е	คือ	ระดับนับสำคัญทางสถิติ

3.2.4.2 รังสีแพทย์วาดขอบเขตของก้อนมะเร็งและอวัยวะเสี่ยงตาม RTOG

breast cancer atlas ในชุดข้อมูลภายภาพเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมด้านซ้าย 3.2.4.3 ทำซ้ำข้อมูลภาพ 2 ชุด เพื่อขยายขอบเขตของก้อนมะเร็งออกนอก ขอบเขตของลำตัวทางด้านหน้า ขนาด 5 และ 10 มิลลิเมตร ตามลำดับ เพื่อชดเชยการเคลื่อนที่ของ เต้านม ดังนั้น จะมีชุดข้อมูลทั้งหมด 2 ชุด คือ วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 10 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที 0 HU และก้อนมะเร็งที่ทำการขยายขอบเขต 5 มิลลิเมตร และวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ความหนา 15 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที 0 HU และก้อนมะเร็งที่ทำการขยายขอบเขต 10 มิลลิเมตร

3.2.4.4 วางแผนการรักษาด้วยระบบวางแผนการรักษา Eclipse โดยใช้พลังงาน 6 เมกะโวลต์ และกำหนดปริมาณรังสีทั้งหมด 50 เกรย์ ครั้งละ 2 เกรย์ จำนวน 25 จากนั้น เมื่อได้ ปริมาณรังสีตามกำหนดขีดจำกัดเฉพาะตาม RTOG 1005 ดังแสดงในตาราง 4 ทำการนำวัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือนออก และทำการคำนวณปริมาณรังสีอีกครั้ง

			A	S	a	0	a	0	2 2		
ตาราง	4	แสดงา	โรมาณ	159	สตาม	กาหบด	202	ลา	กดเฉพาะตาม	RTOG	1005
		00017146	004 104	,	0171 1041		0	• •	In the first is the first is	11100	1005

อวัยว <mark>ะเสี่ยง</mark>	<mark>ปริมาณรังสีต</mark> ามกำห <mark>น</mark> ดขีดจำกัดเฉพาะ
ปอดด้าน <mark>เดียวกับรอยโรค</mark>	V _{5Gy} ≤ 55%
หัวใจ	D _{mean} ≤ 5 เกรย์
	$V_{10Gy} \le 35\%$

3.2.4.5 ทดลองซ้ำโดยเปลี่ยนแปลงค่าเลขซีทีของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ ดังนี้ -100, -200, -300, -400, -500, -600 และ -700 HU ดังแสดงในตาราง 3 โดยใช้ค่าการ Optimization ตามเดิม

3.2.4.6 เปรียบเทียบปริมาณรังสีในก้อนมะเร็งด้วยค่า D_{max} และ D_{95%} โดย ค่า
 D_{max} ได้รับปริมาณรังสีไม่เกิน 115% ของปริมาณรังสีที่กำหนดหรือไม่เกิน 57.5 เกรย์ และค่า D_{95%}
 ได้รับปริมาณรังสีไม่น้อยกว่า 95% ของปริมาณรังสีที่กำหนดหรือไม่น้อยกว่า 47.5 เกรย์ และทำการ
 เปรียบเทียบปริมาณรังสีในอวัยวะเสี่ยงด้วยค่า D_{mean} และ V_{35%} สำหรับหัวใจ และประเมินค่า V_{55%}

สำหรับปอด ตามกำหนดขีดจำกัดเฉพาะตาม RTOG 1005 ดังแสดงในตาราง 4 เพื่อพิจารณาค่าเลข ซีทีของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนที่เหมาะสมสำหรับการวางแผนการรักษาด้วยเทคนิคนี้

ผลการวิจัย

4.1 การหาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

จากการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ดังนี้ การ จางหายของสัญญาณ ความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสี ความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัด ปริมาณรังสีซ้ำ การตอบสนองต่อพลังงาน การตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี การสูญเสียสัญญาณต่อ การอ่านค่า ความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี การตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี และการ ตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี

4.1.1 การ<mark>จางหา</mark>ยของสัญญาณ (Fading characteristics)

จากการศึกษาการจางหายของสัญญาณ พบว่า มีค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย ตั้งแต่ 110.95 เซนติเกรย์ ถึง 91.66 เซนติเกรย์ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มากที่สุด เท่ากับ 2.40 เซน ติเกรย์ ดังแสดงในภาคผนวก ก ค่าปริมาณรังสีเฉลี่ยที่นับวัดได้ในช่วงเวลา 1 นาที ถึง 1 เดือน มีการ ลดลงอย่างรวดเร็วภายหลังการฉายรังสีในช่วงเวลา 6 นาทีแรก คิดเป็น 12.10% และเริ่มคงที่ในนาที ที่ 6 โดยหลังจากนาทีที่ 6 ถึง 30 วัน มีการลดลง 5.37% ดังแสดงในภาพ 28 โดยในการศึกษานี้ทำ การอ่านค่าภายใน 2 วันหลังจากฉายรังสี ซึ่งมีการลดลง 2.77%

ภาพ 28 แสดงค่า Normalized response กับระยะเวลาภายหลังการฉายรังสี ที่ 1 นาที ถึง 1 เดือน

หมายเหตุ: Normalized response ที่ปริมาณรังสี ณ เวลา 1 นาที ภายหลังการฉายรังสี เท่ากับ 1

4.1.2 ความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสี (Uniformity and sensitivity) จากการศึกษาความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสีของอุปกรณ์วัดรังสี

โอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จำนวน 100 แผ่น ดังแสดงในภาพ 29 พบว่า ปริมาณรังสีเฉลี่ย เท่ากับ 85.12 เซนติเกรย์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.87 เซนติเกรย์ ทำให้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความ แปรปรวน เท่ากับ 2.20% และได้ค่าความไวในการวัดปริมาณรังสีสำหรับอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท แต่ละแผ่น ดังแสดงในภาคผนวก

ภาพ 2<mark>9 แสดงค่านับวัดเฉ</mark>ลี่ยของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล <mark>ชนิดน</mark>าโนดอท จำนวน 100 แผ่น

4.1.3 ความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ (Reproducibility)

จากการศึกษาความเที่ยงตรงเมื่อนำอุปกรณ์วัดรังสึโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทมาวัด ปริมาณรังสีซ้ำ ดังแสดงในภาพ 30 พบว่า ปริมาณรังสีเฉลี่ย ของการฉายรังสีทั้ง 3 ครั้ง เท่ากับ 88.16 เซนติเกรย์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.68 เซนติเกรย์ และพบว่า อุปกรณ์วัดรังสึโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทมีความเที่ยงตรงในการนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ เนื่องจากมีค่าความแตกต่างเมื่อเทียบ กับการฉายครั้งที่ 1 เท่ากับ 2.00% และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน เท่ากับ 0.77%

ภาพ 30 แสดง Relative response ของความเที่ยงตรงเมื่อวัดปริมาณรังสีซ้ำเมื่อกำหนดให้การ ฉายรังสีครั้งที่ 1 เท่ากับ 1

4.1.4 การตอบสนองต่อพลังงาน (Energy dependence)

จากการศึกษาการตอบสนองต่อพลังงาน พบว่า ที่พลังงาน 6 เมกะโวลต์ มีปริมาณ รังสีเฉลี่ย เท่ากับ 87.89 เซนติเกรย์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.12 เซนติเกรย์ และที่ พลังงาน 10 เมกะโวลต์ มีปริมาณรังสีเฉลี่ย เท่ากับ 86.38 เซนติเกรย์ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 เซนติเกรย์ และมี Relative response เมื่อกำหนดให้ 6 เมกะโวลต์ เท่ากับ 1 และมีค่า ความแตกต่าง เท่ากับ 1.81% ดังแสดงในภาพ 31

ภาพ 31 แสดง Relative response ของการตอบสนองต่อพลังงาน เมื่อกำหนดให้ 6 เมกะโวลต์ เท่ากับ 1

4.1.5 การตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี (Repetition rate dependence)

จากการศึกษาการตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี พบว่า ที่อัตราปริมาณรังสี 100, 200, 300, 400, 500 และ 600 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที มีค่า Relative response เมื่อเปรียบเทียบ อัตราปริมาณรังสีอื่น ๆ กับ 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที พบว่า มีค่าใกล้เคียงกับ โดยมีค่าความ แตกต่างที่มากที่สุด เท่ากับ 2% ดังแสดงในภาพ 32 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน เท่ากับ 0.85%

ภาพ 32 แสดง R<mark>ela</mark>tive response ของการตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี เมื่อกำหนดให้ 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที เท่ากับ 1

4.1.6 การสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า (Signal depletion per read out) จากการศึกษาการสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่านับวัดซ้ำ 20 ครั้ง และมี Relative response เมื่อกำหนดให้การอ่านค่าครั้งที่ 1 เท่ากับ 1 ดังแสดงในภาพ 33 พบว่า มีค่า ความแตกต่างไม่เกิน 3.04% และที่การอ่านค่านับวัดซ้ำ 5 ครั้ง พบว่า มีค่าความแตกต่างไม่เกิน 1.95% และที่ 20 ครั้ง พบว่า มีค่าความแตกต่างไม่เกิน 2.73%

4.1.7 ความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี (Dose linearity)
 จากการศึกษาความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี พบว่า ปริมาณรังสีที่วัดได้จาก
 อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท มีความเป็นเชิงเส้นกับปริมาณรังสีที่กำหนดในช่วง 0 – 4
 เกรย์ โดยมีค่า R² เท่ากับ 0.9992 ดังแสดงในภาพ 34

ภาพ 34 แสดงความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสีของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

4.1.8 การตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี (Directional dependence)

จากการศึกษาการตอบสนองต่อทิศทางของลำรังสี พบว่า ที่มุม 0 องศา สามารถ อ่านค่าปริมาณรังสีได้มากที่สุด และเมื่อพิจารณาที่มุมต่างๆ เทียบกับมุม 0 องศา ได้ผลดังแสดงใน ภาพ 35 โดยมีค่าความแตกต่างที่มากที่สุดเท่ากับ 5.96% ที่มุม + 90 องศา นอกจากนี้ ที่มุมไม่เกิน ± 60 องศา มีค่าความแตกต่างไม่เกิน 2% และที่มุม ± 90 องศา มีค่าความแตกต่างไม่เกิน 6% ดังแสดง ในภาพ 35 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน เท่ากับ 2.40%

ภาพ 35 แสดง Relative response ของการตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี เมื่อกำหนดให้ มุม 0 องศา เท่ากับ 1

4.1.9 การตอบตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี (Field size dependence)

จากการศึกษาการตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี พบว่า ค่า Output factor แปรผัน ตรงกับพื้นที่ลำรังสี ดังแสดงในภาพ 36 และเมื่อทำการเปรียบเทียบค่า Output factor ระหว่าง อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท กับ Ionization chamber พบว่า ค่าความแตกต่างมากขึ้น เมื่อพื้นที่ลำรังสีเล็กลง โดยที่พื้นที่ลำรังสี 5 × 5, 15 × 15, และ 20 × 20 ตารางเซนติเมตร มีค่าความ แตกต่างไม่เกิน 0.91%, 0.31%, และ 0.35% ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน เท่ากับ 0.38%

ภาพ 36 แสดงค่า Output factor ของแต่ละพื้นที่ลำรังสี

4.1.10 การคำนวณค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty) ของการวัดปริมาณรังสีด้วย อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

จากการศึกษาคุณลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอลดี ชนิดนาโนดอท มีค่า ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดปริมาณรังสีด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอ สแอลดี ชนิดนาโนดอท ดังแสดงในตาราง 5 โดยเมื่อคำนวณค่าความไม่แน่นอนรวม (Combined Uncertainty) เท่ากับ 3.15% ส่งผลให้ค่าความไม่แน่นอนขยาย (Expanded Uncertainty) ที่ความ เชื่อมั่น 95% (k = 2) เท่ากับ 6.30%

ตาราง 5 แสดงค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty)	จากปัจจัยต่างๆ	ที่เกี่ยวข้องเ	กับการวัดเ	ไริมาณ
รังสีด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอส <mark>แอลดี ชนิดนาโนดอท</mark>				

ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการวัดปริมาณรังส ี	ค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty)
การจางหายของสัญญาณ	1.29%
ความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ	0.77%
การตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี	0.85%
การสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า	0.74%
ความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี	0.70%*
การตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี	2.40%
การตอบตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี	0.38%

ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการวัดปริมาณรังส ี	ค่าความไม่แน่นอน (Uncertainty)
ค่าความไม่แน่นอนรวม	3.15%
ค่าความไม่แน่นอนขยายที่ความเชื่อมั่น 95% (k = 2)	6.30%

หมายเหตุ: * ข้อมูลจาก Wesolowska PE และคณะ (22)

4.2 การสอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

จากการสอบเทียบอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทกับ Ionization chamber พบว่า ปริมาณรังสีเฉลี่ยของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท เท่ากับ 84.18 เซนติเกรย์ และ ปริมาณรังสีเฉลี่ยของ Ionization chamber เท่ากับ 103.00 เซนติเกรย์ ดังนั้น Calibration factor เท่ากับ 1.22

4.3 การประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณรังสีในหุ่นจำลอง ในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านม

จากการวัดปริมาณรังสีในแผนการรักษาที่วางไว้ในหุ่นจำลองโดยใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ที่ทำการแก้ค่า Sensitivity และ Calibration factor แล้ว พบว่า ค่าความแตกต่าง ระหว่างปริมาณรังสีที่วัดได้เทียบกับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จากระบบวางแผนการรักษาโดยเฉลี่ย 9 ตำแหน่งในแผนการรักษาที่ไม่ใส่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน (No virtual bolus) มีค่า 1.68% ± 1.89% สำหรับแผนการรักษาที่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนความหนา 10 มิลลิเมตร (10-mm virtual bolus) ที่ 0 HU ถึง -700 HU มีค่าอยู่ในช่วง 1.92% ± 1.48% ถึง 3.57% ± 1.42% และแผนการ รักษาที่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนความหนา 15 มิลลิมเตร (15-mm virtual bolus) ที่ 0 HU ถึง -700 HU มีค่าอยู่ในช่วง 1.85% ± 1.88% ถึง 3.08% ± 1.66% ซึ่งในทุกแผนการรักษานั้นมีค่าน้อย กว่า 5% ตามที่ IAEA human health report No.8 แนะนำ (23) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าความแตกต่างของปริมาณรังสีที่วัดได้เทียบกับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จาก ระบบวางแผนการรักษาโดยเฉลี่ย 9 ตำแหน่ง

แผนการรักษา	% ความแตกต่างของปริมาณรังสี
No virtual bolus	1.68 ± 1.89
10-mm virtual bolus 0 HU	1.92 ± 1.48
10-mm virtual bolus -100 HU	2.34 ± 1.53

แผนการรักษา	% ความแตกต่างของปริมาณรังสี
10-mm virtual bolus -200 HU	3.20 ± 1.48
10-mm virtual bolus -300 HU	3.06 ± 1.14
10-mm virtual bolus -400 HU	2.73 ± 1.70
10-mm virtual bolus -500 HU	2.74 ± 2.15
10-mm virtual bolus -600 HU	2.91 ± 1.41
10-mm virtual bolus -700 HU	3.57 ± 1.42
15-mm virtual bolus 0 HU	2.38 ± 1.03
15-mm virtual bolus -100 HU	2.15 ± 1.72
15-mm virtual bolus -200 HU	3.08 ± 1.66
15-mm vir <mark>tual</mark> bolus -300 HU	2.59 ± 1.50
15-mm virtual bolus -400 HU	2.15 ± 2.10
15-m <mark>m v</mark> irtual bolus -500 HU	2.33 ± 1.81
15-mm virtual bolus -600 HU	2.26 ± 2.04
15- <mark>mm</mark> virtual bolus -700 HU	1. <mark>85 ±</mark> 1. <mark>8</mark> 8

4.4 การประยุกต์ใ<mark>ช้</mark>วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนก<mark>ารรักษา</mark>

จากการแผนการรักษาที่มีการปรับความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนและเปลี่ยนแปลง ค่าเลขซีทีของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ พบว่า ค่า D_{max} ของทุกแผนการรักษาไม่เกิน 115% ของปริมาณรังสี ที่กำหนด หรือ 57.5 เกรย์ ค่า D_{95%} ของทุกแผนการรักษามีค่าไม่น้อยกว่า 95% ของปริมาณรังสีที่ กำหนด หรือ 47.5 เกรย์ และมีแนวโน้มลดลงตามค่าเลขซีทีที่ลดลงในแผนการรักษาที่มีความหนาของ วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนที่เท่ากัน ดังแสดงในตาราง 7 โดยในส่วนของปริมาณรังสีที่อวัยวะเสี่ยงได้รับ พบว่า V_{5Gy} ของปอดข้างเดียวกับรอยโรค มีค่าอยู่ในช่วงปริมาณรังสีที่กำหนด คือ ไม่เกิน 55% ของ ปริมาตรปอด ในทุกแผนการรักษาที่ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร ยกเว้น แผนการรักษาที่มีค่าเลขซีที เท่ากับ -600 HU และในแผนการรักษาที่ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร มีเพียงแผนการรักษาที่มีค่าเลขซีที เท่ากับ 0 HU เท่านั้นที่ผ่านเกณฑ์ที่ กำหนด ทั้งนี้ ในส่วนของ D_{mean} ของหัวใจ ที่ได้รับปริมาณรังสีไม่เกิน 5 เกรย์นั้น พบว่า มีเพียง แผนการรักษาที่ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 และ 15 มิลลิเมตร ที่มีค่าเลขซีที เท่ากับ 0 HU เท่านั้นที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสำหรับ V_{10Gy} ที่กำหนดให้ไม่เกิน 35% ของปริมาตรของ หัวใจนั้น พบว่า มีค่าอยู่ภายในเกณฑ์ที่กำหนดในทูกแผนการรักษา ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 7	แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยของก้อนมะเร็งในแผนการรักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม จ	จำนวน
10 ราย		

	CI	HI			
ความหนาของวัสดุสมมูล	ค่าเลขซีที	D _{max}	D _{95%}	-	
เนื้อเยื่อเสมือน	(HU)	(Gy)	(Gy)		
(mm)					
10	0	56.18 ± 0.51	50.08 ± 0.09	1.00	0.10
10	-100	57.23 ± 1.22	49.10 ± 0.98	0.99	0.13
10	-200	56.89 ± 0.99	48.85 ± 0.95	0.98	0.13
10	-300	56.60 ± 1.24	48.74 ± 0.97	0.98	0.12
10	-400	56.49 ± 1.25	48.51 ± 1.09	0.98	0.13
10	-500	56.17 ± 0.99	48.4 <mark>1 ±</mark> 1.04	0.97	0.13
10	-600	56.27 ± 0.95	48.21 ± 0.92	0.97	0.13
10	-700	56.32 ± 1.22	47.99 <mark>± 1</mark> .40	0.96	0.13
15	0	56.36 ± 0.63	50.23 ± 0.25	1.00	0.11
15	-100	57.31 ± 1.31	48.97 ± 1.06	0.98	0.15
15	-200	56.93 ± 1.40	48.80 ± 0.98	0.97	0.15
15	-300	56.52 ± 1.21	48.63 ± 0.99	0.97	0.14
15	-400	56.22 ± 1.46	48.36 ± 0.97	0.97	0.14
15	-500	56.12 ± 1.65	48.00 ± 1.01	0.96	0.14
15	-600	55.49 ± 1.39	47.84 ± 1.05	0.96	0.14
15	-700	55.55 ± 1.69	47.73 ± 0.96	0.95	0.14

แผนการรักษา		ปอดด้านเดียว	หัวใจ	
		กับรอยโรค		
ความหนาของ	ค่าเลขซีที	V_{5Gy}	D_{mean}	V _{10Gy}
วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อ	(HU)	(%)	(Gy)	(%)
เสมือน				
(mm)				
10	0	44.31 ± 4.43	4.24 ± 0.65	8.81 ± 1.76
10	-100	53.21 ± 8.67	5.35 ± 1.47	12.30 ± 6.43
10	-200	54.64 ± 9.17	5.51 ± 1.51	12.85 ± 6.76
10	-300	53.32 ± 8.80	5.49 ± <mark>1.3</mark> 9	12.72 ± 6.54
10	-400	53.57 ± 9.85	5.35 ± 1.38	12.25 ± 6.05
10	-500	54.10 ± 10.03	5.40 ± 1. <mark>42</mark>	12.22 ± 6.06
10	<mark>-6</mark> 00	55.20 ± 9.48	5.45 ± 1.44	12.37 ± 5.91
10	-700	54.63 ± 11.19	<mark>5.39 ± 1.5</mark> 0	12.28 ± 6.55
15	0	45.41 ± 5.38	4.39 ± 0.43	9.23 ± 1.40
15	-100	59.49 ± 10.16	6.06 ± 1.09	14.09 ± 4.70
15	-200	59.99 ± 9.46	5.93 ± 1.06	13.55 ± 4.51
15	-300	59.27 ± 8.46	5.93 ± 1.19	13.69 ± 5.29
15	-400	59.42 ± 10.74	5.77 ± 1.16	12.99 ± 4.79
15	-500	61.19 ± 10.39	5.88 ± 1.24	13.42 ± 5.25
15	-600	60.11 ± 8.80	5.77 ± 1.11	13.21 ± 5.10
15	-700	59.40 ± 9.51	5.78 ± 1.19	13.05 ± 4.89

ตาราง 8 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยของปอดและหัวใจในแผนการรักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม จำนวน 10 ราย

อภิปรายผล

จากการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะในแง่ของการจางหายของสัญญาณช่วงเวลา 1 นาที ถึง 1 เดือนภายหลังการฉายรังสี มีการลดลงอย่างรวดเร็วภายหลังการฉายรังสีในช่วงเวลา 6 นาทีแรก คิด เป็น 12.10% และเริ่มคงที่ในนาทีที่ 6 เป็นต้นไป ซึ่งในการศึกษาของ Ponmalar และคณะ (15) พบว่า ที่เวลา 40 วินาที ถึง 10 นาที มีการลดลงอย่างรวดเร็ว โดยคิดเป็น 8.80% และเริ่มคงที่ที่เวลา 10 นาที และสำหรับการศึกษาของ Duangkamol และคณะ (13) พบว่า เวลา 1 นาที ถึง 5 นาที มี การลดลงอย่างรวดเร็ว โดยคิดเป็น 15% และเริ่มคงที่ที่เวลา 5 นาทีเป็นต้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาย หลังจากฉายรังสีทันที จนถึง 10 นาทีแรกไม่สามารถนำอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทมา อ่านค่านับวัดได้ในทันที ซึ่งอาจเกิดจากกระบวนการดูดกลืนแสงยังไม่เกิดความเสถียร (13, 15)

จากการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะในแง่ของความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน เท่ากับ 2.20% สำหรับอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอส ชนิดนาโนดอท จำนวน 100 แผ่น ซึ่งในการศึกษาของ Ponmalar และคณะ (15) พบว่า ที่ค่าสัมประสิทธิ์ความ แปรปรวน ไม่เกิน 1.50% สำหรับอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอส ชนิดนาโนดอท จำนวน 200 แผ่น นอกจากนี้ จากการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะนี้ทำให้ได้ค่า Sensitivity ของอุปกรณ์ในแต่ละแผ่น เพื่อ นำไปใช้แก้ค่าในการวัดปริมาณรังสีต่อไป

จากการศึกษาความเที่ยงตรงเมื่อนำมาวัดปริมาณรังสีซ้ำ พบว่า มีความเที่ยงตรง เนื่องจาก มีค่าความแตกต่างเมื่อเทียบกับการฉายครั้งที่ 1 เท่ากับ 2.00% และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน เท่ากับ 0.77% ซึ่งในการศึกษาของ Duangkamol และคณะ (13) พบว่า มีค่าความแตกต่างที่ ±2.5% และสำหรับการศึกษาของ Raj LJS และคณะ (14) พบว่า มีค่าความแตกต่างสูงที่สุด เท่ากับ ±3%

จากการศึกษาการตอบสนองต่อพลังงานและอัตราปริมาณรังสีนั้น มีค่าความแตกต่าง ไม่ เกิน 1.81% และ 2.00% ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ponmalar และคณะ (15) ซึ่งมี ค่าความแตกต่างของการนับวัดต่อพลังงาน ไม่เกิน 1.70% และค่าการนับวัดต่ออัตราปริมาณรังสี ไม่ เกิน 1.30% แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์มีการตอบสนองแบบเป็นอิสระต่อพลังงานและอัตราปริมาณรังสี

จากการศึกษาการสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า พบว่า มีค่าความแตกต่างไม่เกิน 3.04% จากการอ่านซ้ำ 20 ครั้งแรก ซึ่งการศึกษาของ Ponmalar และคณะ (15) พบว่า มีค่าความแตกต่าง ไม่เกิน 2.90% จากการอ่านซ้ำใน 50 ครั้งแรก จากการศึกษาความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี พบว่า อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท มีความเป็นเชิงเส้นกับปริมาณรังสีที่กำหนด โดย R² มีค่าเท่ากับ 0.999 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ponmalar และคณะ (15) ที่พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.997

จากการศึกษาการตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี พบว่า อุปกรณ์นี้ไม่มีความเป็นอิสระ เซิงมุม เนื่องจากพบว่ามีค่าความแตกต่างไม่เกิน 5.92% ที่มุม +90 องศา ซึ่งในการศึกษาของ Duangkamol และคณะ (13) พบว่า ที่มุมน้อยกว่า ±10 องศา มีค่าความแตกต่าง เท่ากับ 3.00% เมื่อเปรียบเทียบกับมุม 0 องศา และจะเพิ่มขึ้นมากขึ้น เมื่อมุมของการเข้าลำรังสีมากกว่า ±10 องศา

จากการศึกษาการตอบตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสี พบว่า ค่า Output factor มีความ แตกต่างระหว่างอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทกับ Ionization chamber มากขึ้น ทั้งนี้ เป็นเพราะพื้นที่ลำรังสีขนาดเล็กมีเงื่อนไขในการวัดเฉพาะและคุณสมบัติของเครื่องวัดรังสีด้วย และ อุปกรณ์วัดรังสีนี้มีค่าเลขอะตอมสูงทำให้มีความไวต่อรังสีกระเจิงมากกว่า Ionization chamber รวมถึง Ionization chamber มีขนาดใหญ่กว่าอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท จึงเกิด Volume averaging effect (24) โดยที่พื้นที่ลำรังสี 5 x 5 ตารางเซนติเมตร พบว่า มีค่าความ แตกต่างไม่เกิน 0.91% ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ponmalar และคณะ (15) ซึ่งมีค่าความ คลาดเคลื่อน 1.10% ± 0.40%

โดยจากการศึกษาคุณลักษณะดังกล่าว สามารถหาค่าความไม่แน่นอนเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ นั้น ที่ค่าความไม่แน่นอนที่ความเชื่อมั่น 95% (k=2) มีค่าเท่ากั<mark>บ 6.30</mark>%

จากการวัดปริมาณรังสีตามแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิง ปริมาตรที่วางไว้ในหุ่นจำลองโดยใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ที่ทำการแก้ค่า Sensitivity และ Calibration factor แล้ว พบว่า ค่าความแตกต่างระหว่างปริมาณรังสีที่วัดได้เทียบ กับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จากระบบวางแผนการรักษาโดยเฉลี่ย 9 ตำแหน่งนั้นมีค่าไม่เกิน ±5% ตามที่ IAEA human health report No.8 (23) แนะนำ ทั้งนี้ ที่ตำแหน่งที่ 2 3 7 และ 8 ในแต่ละ แผนการรักษาที่มีค่าความแตกต่างมากกว่า 5% นั้นเป็นตำแหน่งที่อยู่บริเวณขอบลำรังสีของเต้านม ซึ่งจากการศึกษาของ Monajemi TT และคณะ (4) พบว่า ค่าความแตกต่างระหว่างปริมาณรังสีที่วัด ด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทเทียบกับปริมาณรังสีที่คำนวณได้จากระบบวางแผนการ รักษา มีค่าไม่เกิน ±15% โดยค่าร้อยละความแตกต่างที่มากอาจเนื่องจากเทคนิคการฉายรังสีแบบ ปรับความเข้มเชิงปริมาตร มีการเคลื่อนที่ของชี่กำบังรังสี ในบางช่วงอาจจะมีพื้นที่ลำรังสีขนาดเล็ก หรืออุปกรณ์วัดรังสีอยู่บริเวณขอบของลำรังสี รวมถึงเต้านมเป็นบริเวณพื้นที่ที่ไม่อยู่ในระนาบเดียวกัน ทำให้การวางอุปกรณ์ไม่ได้ระนาบ ดังนั้น กรณีที่ต้องทำการวัดนั้นควรมีการศึกษาควบคู่กับการวัดด้วย เครื่องวัดรังสีอื่น ๆ เช่น Metal oxide semiconductor field effect transistor (MOSFET) dosimeter เป็นต้น นอกจากนี้ ตำแหน่งที่มีค่าความแตกต่างเกิน 5% นั้น อาจเป็นจากความไม่เป็นอิสระเชิงมุม ของอุปกรณ์นี้ด้วย

จากการศึกษาการประยุกต์ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนการรักษาจาก แผนการรักษาที่มีการปรับความหนาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนและเปลี่ยนแปลงค่าเลขซีทีของวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อ พบว่า แผนการรักษาที่ปริมาณรังสีผ่านเกณฑ์ทั้งหมด คือ แผนการรักษาที่ใช้วัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 และ 15 มิลลิเมตร ที่มีค่าเลขซีที เท่ากับ 0 HU ซึ่งจากการศึกษาของ Lizondo M และคณะ (3) แนะนำว่า การเลือกค่าเลขซีทีที่เหมาะสมที่สุด มีค่าประมาณ -400 HU และ -550 HU สำหรับวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อที่มีความหนา 10 มิลลิเมตร และ 15 มิลลิเมตร ตามลำดับ และการใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนนั้นไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณรังสีในอวัยวะเสี่ยงอย่างมี นัยสำคัญ ทำให้การศึกษานี้สนใจการลดค่าเลขซีทีเพื่อประเมินปริมาณรังสีจากแผนการรักษา ทั้งนี้ ใน การศึกษานี้หากพิจารณาที่การเคลื่อนที่ของทรวงอกนั้น จากการศึกษาของ Frazier RC และคณะ (25) พบว่า ในการหายใจแบบปกตินั้น การหายใจเข้ามีการเคลื่อนที่ไปทางด้านหน้า โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6 มิลลิเมตร (ช่วง 3 – 11 มิลลิเมตร) และ 4 มิลลิเมตร (ช่วง 1 – 7 มิลลิเมตร) ในขอบด้านใน และขอบด้านข้าง ตามลำดับ ดังนั้น วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนที่ความหนา 10 และ 15 มิลลิเมตร สามารถเลือกใช้ได้ แต่ทั้งนี้ที่ความหนาที่มากกว่านั้นจะมีแนวโน้มของปริมาณรังสีที่ได้รับสูงขึ้นทั้งใน ส่วนของก้อนมะเร็งและอวัยวะเสี่ยงเช่นกัน

ข้อจำกัดขอ<mark>งง</mark>านวิจัย

ในการใช้งานอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท มีข้อจำกัดในการใช้งานสำหรับการ ประยุกต์ใช้ในการวัดปริมาณรังสีในหุ่นจำลองในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความ เข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านมนั้น ทำการวัดปริมาณรังสี ณ หน่วยรังสีรักษา กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้า และต้องส่งไปอ่านและล้างค่าการนับวัด ณ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งใช้ระยะเวลา 2 วัน รวมถึงแผนการรักษาที่ใช้ในการวัดปริมาณรังสีนั้น เป็น แผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตร ซึ่งมีการหมุนรอบหุ่นจำลอง ส่งผลให้บางมุมอาจจะมีการตอบสนองต่อรังสีต่ำ เนื่องจากอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ไม่มีความเป็นอิสระต่อทิศทางเข้าของลำรังสี

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณรังสี ในแผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านมนั้นควรมีการ วัดคู่กับเครื่องวัดรังสีอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบกัน และควรมีการแก่ค่าทางคุณลักษณะของอุปกรณ์วัดรังสี โอเอสแอล ชนิดนาโนดอทอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาในหุ่นจำลองซึ่งไม่มี การเคลื่อนไหวจริง ดังนั้น เพื่อให้การวัดปริมาณรังสีได้ใกล้เคียงที่สุดควรมีการศึกษาด้วยการวัดใน ผู้ป่วยจริง นอกจากนี้ ในการศึกษาในแผนการรักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมนั้น ควรมีจำนวนประชากร ที่นำมาวางแผนการรักษาในการประยุกต์ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนการรักษา ควรมี จำนวนมากขึ้นเพื่อให้สามารถประเมินผลได้ดียิ่งขึ้น

บทสรุป

จากการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท พบว่า สามารถอ่านค่าได้คงที่ภายหลังจากฉายรังสี 6 นาที มีความสม่ำเสมอ และความเที่ยงตรงสำหรับการ นำมาวัดรังสีซ้ำ ทั้งนี้ อุปกรณ์นี้มีการตอบสนองแบบอิสระต่อพลังงานและอัตราปริมาณรังสี รวมถึงมี ความเป็นเชิงเส้นต่อปริมาณรังสี นอกจากนี้ยังตอบสนองต่อพื้นที่ลำรังสีได้ใกล้เคียงกับ Ionization chamber จนถึงพื้นที่ลำรังสี ขนาด 5 x 5 ตารางเซนติเมตร แต่อุปกรณ์นี้มีการสูญเสียสัญญาณต่อ การอ่านค่า และไม่เป็นอิสระเชิง<mark>มุม โดยจากการศึกษาคุณ</mark>ลักษณะดังกล่าว สามารถหาค่าความไม่ แน่นอนที่ความเชื่อมั่น <mark>95%</mark> (k=2) มีค่าเท่ากับ 6.30% นอก<mark>จากนี้</mark> ในการสอบเทียบอุปกรณ์นี้กับ Ionization chamber มีค่า Calibration factor เท่ากับ 1.22 โดยจากการวัดปริมาณรังส์ในแผนการ ้รักษาที่วางไว้ในหุ<mark>่นจ</mark>ำลองโดยใช้อุปกร<mark>ณ์วัดรังสีโอเอ</mark>สแอล ชนิดนาโน<mark>ดอ</mark>ท พบว่า ค่าความแตกต่าง ระหว่างปริ<mark>มาณรั</mark>้งสีที่วัดได้เทียบกั<mark>บ</mark>ปริม<mark>าณรังสีที่คำน</mark>วณได้จากระบบวาง<mark>แผนกา</mark>รรักษาโดยเฉลี่ย 9 ์ ตำแหน่งนั้นมีค<mark>่าอยู่</mark>ภายใน ±5% ตามที่ IAEA human health report <mark>No</mark>.8 แนะนำ โดยค่าความ ้แตกต่างที่มากที่สุด ค<mark>ือ ตำแ</mark>หน่งที่ 3 ในแผนการรักษาของวัส<mark>ดุ</mark>สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 ้มิลลิเมตร และ -700 HU มีค่าความแตกต่างมากที่สุด เท่ากับ 6.36<mark>% แล</mark>ะจากการประยุกต์ใช้วัสดุ ้สมมูลเนื้อเยื่<mark>อเสมือนในการวางแผนก</mark>ารรักษา พบว่า <mark>แผนการรักษาที่</mark>ปริมาณรังสีผ่านเกณฑ์ทั้งหมด ้คือ แผนการรักษาที่ใช้<mark>วัสดุ</mark>สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 แ</mark>ละ 15 มิลลิเมตร ที่มีค่าเลขซีที ้เท่ากับ 0 HU ทั้งนี้ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของการวัดปริมาณรังสึในผู้ป่วยจริง รวมถึงจำนวน ้ประชากรที่นำมาวางแผนการรักษาในการประยุกต์ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนการ รักษา ควรมีจำนวนมากขึ้นเพื่อให้สามารถประเมินผลได้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จารึก ก้านเพ็ชร, ชุลี วรรณวิจิตร, โชติกา จำปาเงิน, ทวีป แสงแห่งธรรม, ธนวัฒน์ ถาวรวงษ์, พันทิวา อุณห์ศิริ, และคณะ. ฟิสิกส์ทางรังสีรักษา (Physics of Radiotherapy). กรุงเทพฯ: สาขารังสีรักษา และมะเร็งวิทยา ภาควิชารังสีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย; 2563.
- Teoh M, Clark CH, Wood K, Whitaker S, Nisbet A. Volumetric modulated arc therapy: a review of current literature and clinical use in practice. The British Journal of Radiology. 2011;84(1007):967-96.
- 3. Lizondo M, Latorre-Musoll A, Ribas M, Carrasco P, Espinosa N, Coral A, et al. Pseudo skin flash on VMAT in breast radiotherapy: Optimization of virtual bolus thickness and HU values. Physica Medica. 2019;63:56-62.
- 4. Monajemi TT, Oliver PAK, Day A, Yewondwossen M. In search of a one plan solution for VMAT post-mastectomy chest wall irradiation. Journal of Applied Clinical Medical Physics. 2020;21(8):216-23.
- 5. Hodapp N. The ICRU Report 83: prescribing, recording and reporting photonbeam intensity-modulated radiation therapy (IMRT). Strahlentherapie und Onkologie : Organ der Deutschen Röntgengesellschaft [et al]. 2012;188:97-9.
- 6. Rossi M, Boman E, Skyttä T, Haltamo M, Laaksomaa M, Kapanen M. Dosimetric effects of anatomical deformations and positioning errors in VMAT breast radiotherapy. Journal of Applied Clinical Medical Physics. 2018;19(5):506-16.
- 7. Tyran M, Tallet A, Resbeut M, Ferré M, Favrel V, Fau P, et al. Safety and benefit of using a virtual bolus during treatment planning for breast cancer treated with arc therapy. Journal of Applied Clinical Medical Physics. 2018;19:463 72.
- Kry SF, Alvarez P, Cygler JE, DeWerd LA, Howell RM, Meeks S, et al. AAPM TG 191: Clinical use of luminescent dosimeters: TLDs and OSLDs. Medical Physics. 2020;47(2):e19-e51.
- Institute NC. Breast Cancer Treatment 2022 [updated 2022, August 31; cited 2022 September 2 1]. Available from: https://www.cancer.gov/types/breast/patient/ breast-treatment-pdq.

- ประภาลักษณ์ ไชยเจริญ. ความรู้เกี่ยวกับมะเร็งเต้านม 2560 [updated 2560, กรกฎาคม 21; cited 2565 กันยายน 21]. Available from: https://www.thanyarak.or.th/center_gen eral.php#.
- 11. Chang JS, Chang JH, Kim N, Kim YB, Shin KH, Kim K. Intensity Modulated Radiotherapy and Volumetric Modulated Arc Therapy in the Treatment of Breast Cancer: An Updated Review. J Breast Cancer. 2022;25(5):349-65.
- 12. Landauer. nanoDotTM [cited 2023 April 22]. Available from: https://www.landa uer.com/product/nanodot.
- 13. Wannawikorn D, Potup P, Utitsarn K, Sookpeng S. The study of characteristic of optically stimulated luminescence NanoDot dosimeter for 6 megavoltage x-ray energy in radiotherapy. Journal of Thai Association of Radiation Oncology. 2020;26(2):R14-R29.
- 14. Raj LJS, Pearlin B, Peace BST, Isiah R, Singh IRR. Characterisation and use of OSLD for in vivo dosimetry in head and neck intensity-modulated radiation therapy. Journal of Radiotherapy in Practice. 2021;20(4):448-54.
- 15. Ponmalar R, Manickam R, Ganesh K, Saminathan S, Raman A, Godson H. Dosimetric characterization of optically stimulated luminescence dosimeter with therapeutic photon beams for use in clinical radiotherapy measurements. Journal of Cancer Research and Therapeutics. 2017;13(2):304-12.
- Wake JR, Chen FQ, Ashworth S, Byth K, Wang W, Stuart KE. Verification using in vivo optically stimulated luminescent dosimetry of the predicted skin surface dose in patients receiving postmastectomy radiotherapy. Medical Dosimetry. 2021;46(2):e1-e6.
- cnmcco.com. ART Phantoms for Radiation Treatment Planning [cited 2 0 2 2 September 1]. Available from: http://www.cnmcco.com/dosimetry/productOVs/ art.htm.
- 18. CIVCO R. Bolus 2006 [cited 2023 May 20]. Available from: https://civcort.com/ro/ resources/Technical-Spec-Sheets/BolusTechnicalDataSheet_2017P1300_A.pdf.
- Standard i. Virtual Water Phantom 2005 [cited 2023 May 20]. Available from: https://pdf.medicalexpo.com/pdf/standard-imaging/virtual-water-phantom/10114 1-143392.html.

- 20. Absorbed Dose Determination in External Beam Radiotherapy. Vienna: INTERNATIONAL ATOMIC ENERGY AGENCY; 2001.
- 21. Yamane T. Statistics: an introductory analysis. 2 ed. New York: Harper & Row; 1967.
- 22. Wesolowska PE, Cole A, Santos T, Bokulic T, Kazantsev P, Izewska J. Characterization of three solid state dosimetry systems for use in high energy photon dosimetry audits in radiotherapy. Radiation Measurements. 2017;106:556-62.
- 23. Development of Procedures for In Vivo Dosimetry in Radiotherapy. Vienna: INTERNATIONAL ATOMIC ENERGY AGENCY; 2013.
- 24. Dosimetry of Small Static Fields Used in External Beam Radiotherapy. Vienna: INTERNATIONAL ATOMIC ENERGY AGENCY; 2017.
- 25. Frazier RC, Vicini FA, Sharpe MB, Yan D, Fayad J, Baglan KL, et al. Impact of breathing motion on whole breast radiotherapy: a dosimetric analysis using active breathing control. International Journal of Radiation Oncology*Biology* Physics. 2004;58(4):1041-7.

ภาคผนวก ก

การหาคุณลักษณะเฉพาะ (Characteristics) ของอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

1. การจางหายของสัญญาณ (Fading characteristics)

ระยะเวลาภายหลั	้งการฉายรังสี	<mark>ปริมาณ</mark> รังสีเฉลี่ย (เซนติเกรย์)	SD
1 นาเ	ñ	110.95	2.40
2 นาร์	Ĩ	104.80	0.53
3 นาเ	a N	101.84	1.79
4 นาเ		97.80	0.64
<mark>5 น</mark> าเ	ă Care	97.35	0.39
<mark>6 น</mark> าเ	Ĩ	97.56	0.27
8 น าเ	ที่	95.21	0.95
10 นา	ที	95.28	0.11
<mark>2</mark> 0 นา	ที	94.33	0.76
30 นา	ที	94.08	0.43
60 นา	ที	94.64	0.70
90 นา	ที	95.15	0.77
120 นา	าที	94.40	0.66
240 น	าที	93.14	1.71
360 u ⁻	าที	93.04	0.82
480 น	าที	95.80	0.72
วันที่ 1 เวลา (	09.00 น.	93.47	0.99
วันที่ 1 เวลา	17.00 น.	94.40	1.22
วันที่ 2 เวลา (	09.00 น.	92.82	1.11
วันที่ 2 เวลา	17.00 น.	94.85	1.61
วันที่ 3 เวลา (	09.00 น.	93.68	0.13

ตาราง 9 แสดงค่าปริมาณรังสีเฉลี่ย ในระยะเวลาภายหลังการฉายรังสี ตั้งแต่ 1 นาที ถึง 1 เดือน

ระยะเวลาภายหลังการฉายรังสี	ปริมาณรังสีเฉลี่ย (เซนติเกรย์)	SD
วันที่ 3 เวลา 17.00 น.	92.46	1.60
วันที่ 4 เวลา 09.00 น.	93.97	1.53
วันที่ 4 เวลา 17.00 น.	93.46	0.53
วันที่ 5 เวลา 09.00 น.	91.91	2.37
วันที่ 5 เวลา 17.00 น.	92.87	0.75
สัปดาห์ที่ 1	93.19	1.72
สัปดาห์ที่ 2	91.66	2.08
สัปดาห์ที่ 3	93.54	0.68
1 เดือน	92.31	1.27

2. ความสม่ำเสมอและความไวในการวัดปริมาณรังสี (Uniformity and Sensitivity)

ตาราง 10 แสดงปริมาณรังสี แล<mark>ะค่าความไวในการศึกษาความสม่ำเสมอแ</mark>ละความไวในการวัด ปริมาณรังสี

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	SD	Sensitivity
-		<mark>อ่านครั้งที่</mark>	15	(cGy)		
-	1	2	3			
1	86.79	85.94	85.76	86.16	0.55	0.97
2	86.26	84.80	85.10	85.38	0.77	0.99
3	86.96	85.77	86.04	86.26	0.62	0.99
4	85.16	85.50	84.51	85.05	0.50	1.00
5	86.55	84.80	84.65	85.33	1.06	1.00
6	87.05	86.69	86.94	86.89	0.19	0.99
7	86.73	85.46	84.47	85.55	1.13	0.99
8	86.61	85.53	85.55	85.89	0.62	0.98
9	82.69	82.34	81.97	82.33	0.36	1.01
10	84.36	83.45	83.27	83.69	0.58	1.02
11	83.98	83.07	82.62	83.22	0.69	1.03

แผ่นที่	ปริเ	มาณรังสีสุทธิ (c	Gy)	เฉลี่ย	SD	Sensitivity
-		อ่านครั้งที่		(cGy)		
-	1	2	3	_		
12	87.40	85.68	84.77	85.95	1.34	0.99
13	88.67	87.33	87.01	87.67	0.88	0.98
14	86.92	86.93	85.29	86.38	0.94	0.98
15	87.22	86.54	86.13	86.63	0.55	0.98
16	86.39	85.56	85.18	85.71	0.62	1.00
17	87.57	87.85	86.81	87.41	0.54	0.98
18	85.75	85.95	85.94	85.88	0.11	0.98
19	84.95	83.93	81.52	<mark>83.</mark> 46	1.76	1.01
20	88.17	87.35	87.49	87.67	0.44	0.98
21	8 <mark>6.9</mark> 4	87.18	85.88	86.67	0.69	0.99
22	<mark>87.</mark> 56	86.74	87.29	87.19	0.42	1.00
23	87.55	87.62	86.47	87.21	0.65	1.00
24	<mark>83.1</mark> 4	83.37	83.28	83.26	0.12	1.02
25	88.27	87.28	86.45	87.33	0.91	0.97
26	88.12	86.22	85.44	86.59	1.37	0.98
27	83.11	82.42	82.83	82.79	0.35	1.03
28	85.35	85.00	84.56	84.97	0.40	1.00
29	85.89	85.06	85.66	85.54	0.43	0.99
30	84.63	83.82	83.84	84.10	0.46	1.03
31	85.00	83.51	82.92	83.81	1.07	1.01
32	86.12	85.50	85.24	85.62	0.45	0.99
33	82.95	82.67	83.48	83.03	0.41	1.03
34	85.05	84.87	85.26	85.06	0.20	0.99
35	83.45	84.44	82.82	83.57	0.82	1.02
36	84.28	84.01	83.88	84.06	0.20	1.02
37	85.94	85.70	86.25	85.96	0.27	0.98
38	86.52	85.40	85.38	85.77	0.65	1.00

แผ่นที่	ปริ	มาณรังสีสุทธิ (c	Gy)	เฉลี่ย	SD	Sensitivity
-		อ่านครั้งที่		(cGy)		
_	1	2	3	-		
39	85.01	84.15	83.83	84.33	0.61	1.00
40	86.68	85.60	84.53	85.61	1.08	0.99
41	83.98	83.08	83.48	83.51	0.45	1.01
42	85.32	84.56	84.31	84.73	0.53	1.01
43	83.24	84.08	83.81	83.71	0.43	1.02
44	83.85	82.67	81.83	82.78	1.02	1.04
45	87.93	87.13	86.34	87.13	0.79	0.98
46	85.07	85.66	84.44	<mark>85.</mark> 06	0.61	1.00
47	84.85	84.20	83.18	84.08	0.84	1.02
48	84.03	82.61	83.14	83.26	0.72	1.03
49	<mark>84.</mark> 92	84.65	83.33	84.30	0.85	1.01
50	<mark>84.</mark> 90	83.94	83.56	84.14	0.69	1.02
51	83.00	82.25	83.22	82.82	0.51	1.02
52	80.89	79.86	80.54	80.43	0.52	1.04
53	84.56	84.64	83.97	84.39	0.37	1.02
54	84.09	82.78	82.16	83.01	0.99	1.02
55	81.24	81.08	80.66	80.99	0.30	1.05
56	87.02	86.85	85.58	86.48	0.79	0.99
57	81.64	81.33	80.18	81.05	0.77	1.05
58	86.98	85.27	85.37	85.87	0.96	1.00
59	79.44	78.71	78.38	78.84	0.54	1.07
60	82.81	81.00	81.74	81.85	0.91	1.03
61	83.91	84.10	82.81	83.61	0.70	1.02
62	81.85	81.37	80.76	81.33	0.55	1.06
63	87.75	86.55	85.42	86.57	1.16	0.99
64	85.51	84.95	84.02	84.83	0.75	1.01
65	85.20	84.76	85.18	85.05	0.25	1.00

แผ่นที่	ปริเ	มาณรังสีสุทธิ (c	Gy)	เฉลี่ย	SD	Sensitivity
-		อ่านครั้งที่		(cGy)		
-	1	2	3	_		
66	87.73	86.63	86.49	86.95	0.68	0.97
67	89.06	87.03	86.02	87.37	1.55	0.98
68	86.22	85.34	84.67	85.41	0.78	1.00
69	84.65	83.17	81.87	83.23	1.39	1.01
70	88.64	88.36	87.23	88.08	0.75	0.96
71	87.73	86.48	85.70	86.64	1.02	0.99
72	85.44	84.66	84.27	84.79	0.60	1.01
73	84.62	84.63	84.80	<mark>84.</mark> 68	0.10	1.00
74	83.63	83.82	82.62	83.36	0.65	1.01
75	88.62	86.95	86.10	87.22	1.28	0.98
76	<mark>84.</mark> 82	84.73	83.87	84.47	0.53	1.01
77	<mark>87.</mark> 99	87.07	87.24	87.44	0.49	0.98
78	<mark>85.4</mark> 5	85.43	84.19	85.02	0.73	1.00
79	87.98	88.35	87.46	87.93	0.45	0.98
80	85.44	85.35	84.17	84.99	0.71	1.00
81	85.36	85.95	85.40	85.57	0.33	1.01
82	87.89	87.10	85.97	86.99	0.96	0.98
83	89.24	89.10	88.70	89.02	0.28	0.96
84	89.41	88.43	87.91	88.58	0.77	0.95
85	86.41	86.55	86.79	86.58	0.20	0.98
86	87.31	86.23	85.43	86.32	0.95	1.00
87	87.34	86.68	86.13	86.72	0.61	0.98
88	86.17	86.52	85.95	86.21	0.29	1.00
89	87.62	86.61	86.12	86.79	0.77	0.98
90	87.84	87.75	88.21	87.93	0.25	0.98
91	85.37	84.92	84.34	84.88	0.52	1.01
92	85.01	83.99	84.06	84.35	0.57	1.02

แผ่นที่	ปริเ	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)				Sensitivity
-		อ่านครั้งที่		(cGy)		
-	1	2	3	_		
93	84.20	84.45	84.54	84.40	0.18	1.00
94	86.02	85.34	84.91	85.42	0.56	1.00
95	85.74	84.96	84.64	85.12	0.56	1.00
96	86.50	86.17	86.11	86.26	0.21	0.98
97	85.62	85.24	85.20	85.36	0.23	1.00
98	86.42	85.81	85.32	85.85	0.55	0.99
99	83.41	81.93	82.35	82.56	0.76	1.01
100	85.30	85.37	84.67	8 <mark>5.</mark> 11	0.39	0.99

3. ความเที่ยงตรง<mark>เมื่อ</mark>นำมาวัดปริมาณรังส<mark>ีซ้ำ (Reprod</mark>ucibility of OSLD)

ตาราง 11 <mark>แสดงปร</mark>ิมาณรังสีที่ได้จากการฉายครั้งที่ 1

แผ่นที่	<mark>ปริมาณรังสีสุท</mark> ธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
-	1	2	U 31 a	8140		(cGy)
1	89.93	89.96	90.19	90.03	0.98	88.25
2	88.72	88.01	87.52	88.08	0.99	86.72
3	88.34	89.15	87.42	88.30	0.99	87.77

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			ເฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่		(cGy)		x Sensitivity	
-	1	2	3	-		(cGy)
1	96.16	91.11	90.24	92.51	0.98	90.68
2	89.53	88.74	89.06	89.11	0.99	87.74
3	89.10	88.78	88.65	88.84	0.99	88.31

ตาราง 12 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายครั้งที่ 2

ตาราง 13 แสดงปริมาณรังสีที่ไ<mark>ด้</mark>จากการฉายครั้งที่ 3

แผ่นที่	ป <mark>ริม</mark> าณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่		(cGy)		x Sensitivity	
	1	2	3			(cGy)
1	90.65	90.15	90.02	90.27	0.98	88.49
2	88.71	87.91	88.26	88.29	0.99	86.93
3	90.60	89.13	87.63	89.12	0.99	88.59

4. การตอบสนองต่อพลังงาน (Energy dependence)

ตาราง 14 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยพลังงาน 6 เมกะโวลต์

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	-		(cGy)
1	91.24	89.45	90.41	90.36	0.99	88.97
2	85.81	85.45	84.44	85.23	1.04	88.20
3	89.08	87.81	82.04	86.31	1.01	86.76

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	-		(cGy)
1	88.77	87.57	89.04	88.46	0.98	86.69
2	84.73	85.28	85.06	85.02	1.02	86.93
3	84.30	83.68	82.49	83.49	1.02	85.53

ตาราง 15 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยพลังงาน 10 เมกะโวลต์

5. การตอบสนองต่ออัตราปริมาณรังสี (Repetition rate dependence)

ตาราง 16 แส<mark>ด</mark>งปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 100 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที

แผ่นที่	ปริมา	าณรังสีสทธิ (	cGv)	เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3			(cGy)
1	82.06	82.36	81.74	82.05	1.06	87.05
2	87.44	87.15	86.77	87.12	1.00	86.95
3	88.3 <mark>2</mark>	87.40	87.60	87.77	0.98	86.15

ตาราง 17 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 200 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	84.49	85.43	84.80	84.91	1.03	87.63
2	87.64	87.10	87.61	87.45	0.99	86.62
3	87.24	86.86	86.76	86.95	0.98	85.45

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	-		(cGy)
1	84.76	83.94	84.82	84.51	1.03	86.91
2	87.29	86.77	86.86	86.97	1.01	87.40
3	85.49	85.84	85.74	85.69	1.02	87.38

ตาราง 18 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 300 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที

ตาราง 19 แสดงปริมาณรังสีที่ได้<mark>จากการฉายด้วยอัตราปริม</mark>าณรังสี 400 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3			(cGy)
1	89.9 <mark>3</mark>	89.96	90.19	90.03	0.98	88.25
2	88.72	88.01	87.52	88.08	0.99	86.72
3	<mark>88.34</mark>	<mark>89.15</mark>	87.42	88.30	0.99	87.77

ตาราง 20 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 500 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที

แผ่นที่	ปริมา	าณรังสี <mark>สุทธิ</mark> (	cGy)	เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	83.87	83.16	84.06	83.69	0.99	83.19
2	87.81	87.58	87.57	87.65	0.98	86.26
3	83.74	83.90	83.44	83.70	1.04	86.95

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
-	1	2	3	_		(cGy)
1	87.53	85.55	86.20	86.43	1.02	87.80
2	87.18	86.78	86.82	86.93	0.99	86.36
3	85.78	85.50	84.54	85.28	1.02	87.19

ตาราง 21 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยอัตราปริมาณรังสี 600 มอนิเตอร์ยูนิตต่อนาที

ตาราง 22 แสดงค่าปริมาณรังสีที่อัตราปริมาณรังสีต่าง ๆ

อัตราปริม <mark>าณรังสี</mark>	ปริม′	าณรังสีสุทธิ	(cGy)	เฉลี่ย	Relative
(MU/min)	Set 6	แผ่นที่		(c <mark>Gy)</mark>	Response
	1	2	3		
100	87.05	86.95	86.15	86.71 ± 0.50	0.99
200	<mark>87</mark> .63	86.62	85.45	86.56 ± 1.10	0.99
300	86.91	87.40	87.38	87.23 ± 0.28	1.00
400	88.25	86.72	87.77	87.58 ± 0.78	1.00
500	83.19	86.26	86.95	85.47 ± 2.00	0.98
600	87.80	86.36	87.19	87.12 ± 0.72	0.99

6. การสูญเสียสัญญาณต่อการอ่านค่า (Signal depletion per read out)

อ่าน	ปริมาณรังสีสุทธิ x Sensitivity		เฉลี่ย	ค่าร้อยละความ	ค่าร้อยละความ	
ครั้งที่		(cGy)		(cGy)	แตกต่างต่อการ	แตกต่างต่อการ
-		แผ่นที่		-	อ่านครั้งแรก	อ่านหนึ่งครั้ง
-	1	2	3			
1	90.06	87.34	88.86	88.75	0.00	0.00
2	88.60	86.55	88.37	87.84	1.03	1.03
3	87.11	86.89	88.24	87.41	1.51	0.49
4	88.79	86.38	87.55	87.57	1.33	0.18
5	88.23	86.16	8 <mark>6.68</mark>	87.03	1.95	0.63
6	87.87	86.08	86.57	86.84	2.16	0.22
7	87.25	86.34	86.69	86.76	2.25	0.09
8	86.97	<mark>86</mark> .24	87.16	86.79	2.21	0.03
9	87.52	85.39	87.68	86.86	2.13	0.09
10	87.39	86.07	86.76	86.74	2.27	0.15
11	86.60	85.43	87.22	86.41	2.64	0.37
12	87.59	85.93	86.85	86.79	2.21	0.43
13	87.67	85.30	86.29	86.42	2.63	0.43
14	87.12	85.86	87.02	86.67	2.35	0.29
15	86.99	85.74	86.59	86.44	2.60	0.26
16	87.34	85.14	87.20	86.56	2.47	0.13
17	86.73	85.68	86.64	86.35	2.71	0.24
18	86.63	85.13	86.41	86.06	3.04	0.34
19	86.74	85.04	86.47	86.08	3.01	0.03
20	86.61	85.63	86.76	86.33	2.73	0.29

ตาราง 23 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการอ่านค่าซ้ำ 20 ครั้ง

แผ่นที่	ปริม′	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
-	1	2	3	-		(cGy)
1	4.46	4.39	4.34	4.40	0.98	4.30
2	4.36	4.33	4.27	4.32	1.01	4.37
3	4.23	4.23	4.16	4.21	1.02	4.28

ตาราง 24 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 5 เซนติเกรย์

ตาราง 25 แส<mark>ดงปริมาณ</mark>รังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 10 เซ<mark>น</mark>ติเกรย์

แผ่นที่	เที่ ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)		cGy)	เฉลี่ย Sensitivity		ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3			(cGy)
1	8.67	8.60	8.55	8.60	1.00	8.56
2	8.86	8.83	8.76	8.82	0.96	8.45
3	8.80	8.72	8.62	8.71	0.98	8.52

ตาราง 26 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 50 เซนติเกรย์

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	43.32	42.60	42.67	42.87	0.99	42.53
2	43.07	42.67	42.43	42.72	1.00	42.49
3	43.01	43.39	42.83	43.08	1.00	42.85

แผ่นที่	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
-	1	2	3	-		(cGy)
1	89.93	89.96	90.19	90.03	0.98	88.25
2	88.72	88.01	87.52	88.08	0.99	86.72
3	88.34	89.15	87.42	88.30	0.99	87.77

ตาราง 27 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 100 เซนติเกรย์

ตาราง 28 แสดงปริมาณรังสีที่ไ<mark>ด้จาก</mark>การฉายด้วยปริมาณรังสี 200 เซนติเกรย์

แผ่นที่	ป <mark>ริม</mark> าณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3			(cGy)
1	18 <mark>2.4</mark> 2	182.89	181.22	182.18	0.98	179.29
2	179.48	179.82	181.06	180.12	1.01	182.18
3	178. <mark>42</mark>	177.48	178.98	178.29	1.01	180.06

ตาราง 29 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 300 เซนติเกรย์

แผ่นที่	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
-	1	2	3	_		(cGy)
1	290.76	288.12	287.65	288.84	0.98	283.44
2	268.75	266.63	267.51	267.63	1.05	279.56
3	283.61	283.96	284.98	284.19	0.98	279.68

แผ่นที่	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	ເฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	-		(cGy)
1	393.59	392.04	389.81	391.81	0.99	386.61
2	380.58	379.06	384.88	381.51	0.99	379.05
3	390.26	390.15	383.59	388.00	0.98	380.57

ตาราง 30 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยปริมาณรังสี 400 เซนติเกรย์

8. การตอบสนองต่อทิศทางเข้าของลำรังสี (Directional dependence)

	6	<u>م</u>	adv	1 ש	ษ	A	2 V	0 0	a	a .	
ตาราง 31	แสดงาโร	รมาณรง	าสท	ไดจากการอา	ยดวย	ทศทางก	าารเขา	ลาร	งส	Maiai U	) องศา
110 IN JT	000171400	0 01 1010 0	10111		011 00	THE PARTY OF THE P	1 1 0 0 0 1	01 10	101	TINON O	01111

แผ่นที่	ปริมา	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			Sensi <mark>tiv</mark> ity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3			(cGy)
1	86.24	86.72	85.87	86.28	0.99	85.02
2	86.47	86.11	85.44	86.01	1.00	85.82
3	87.67	86.76	87.23	87.22	0.98	85.87

ตาราง 32 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 30 องศา

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	86.67	86.27	86.07	86.34	0.99	85.41
2	85.44	84.49	84.32	84.75	1.00	84.52
3	85.84	84.99	83.70	84.84	1.00	85.09

แผ่นที่	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	ເລลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
-	1	2	3	_		(cGy)
1	85.03	84.63	85.37	85.01	0.98	83.12
2	83.46	83.37	83.13	83.32	1.01	83.82
3	84.75	83.87	83.74	84.12	1.01	84.56

ตาราง 33 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 60 องศา

ตาราง 34 แสดงปริมาณรังสีที่ได้<mark>จากการฉายด้วยทิศทางกา</mark>รเข้าลำรังสี ที่มุม 90 องศา

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3			(cGy)
1	81.01	80.04	83.99	81.68	1.00	81.79
2	78.07	77.93	77.70	77.90	1.00	77.67
3	84.93	83.82	84.32	84.35	0.97	81.95

ตาราง 35 แสดงปริมาณ<mark>รังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้า</mark>ลำรังสี ที่มุม 270 องศา

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุ <mark>ทธิ (cGy)</mark>			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	80.15	80.38	78.59	79.71	1.02	81.12
2	80.71	80.59	81.03	80.78	1.01	81.76
3	82.78	83.16	83.19	83.04	0.98	81.37

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	86.67	86.79	87.89	87.12	0.96	83.82
2	83.82	84.49	83.15	83.82	1.00	83.54
3	83.65	82.32	83.01	82.99	1.02	84.68

ตาราง 36 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 300 องศา

ตาราง 37 แสดงปริมาณรังสีที่ได้<mark>จากกา</mark>รฉายด้วยทิศทางการเข้าลำรังสี ที่มุม 330 องศา

แผ่นที่	ที่ <mark>ปริม</mark> าณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	7		(cGy)
1	83.1 <mark>2</mark>	82.65	82.38	82.72	1.02	84.44
2	84.75	84.06	83.79	84.20	1.01	85.31
3	80.91	80.80	81.10	80.94	1.07	86.79

9. การตอบตอบส<mark>นอง</mark>ต่อ<mark>พื้นที่ลำรังสี (Field size dependence)</mark>

ตาราง 38 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 5 x 5 ตารางเซนติเมตร

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	79.78	78.05	77.70	78.51	1.00	78.52
2	80.36	78.31	79.69	79.45	1.01	79.84
3	77.70	78.73	77.97	78.13	1.00	78.44

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	-		(cGy)
1	85.42	84.83	84.11	84.79	1.00	84.90
2	82.94	81.85	82.08	82.29	1.03	84.35
3	85.02	85.34	85.40	85.25	0.99	84.20

ตาราง 39 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 10 imes 10 ตารางเซนติเมตร

ตาราง 40 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 15 x 15 ตารางเซนติเมตร

แผ่นที่	<mark>ปริม</mark> าณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
	อ่านครั้งที่		(cGy)		x Sensitivity	
	1	2	3	7		(cGy)
1	86.72	86.33	86.67	86.57	1.00	86.14
2	88.67	88.81	87.28	88.26	1.00	87.97
3	90.05	87.83	88.65	88.84	0.98	87.20

ตาราง 41 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการฉายด้วยการเปิดพื้นที่ลำรังสี 20 × 20 ตารางเซนติเมตร

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ
-	อ่านครั้งที่			(cGy)		x Sensitivity
	1	2	3	_		(cGy)
1	88.31	88.85	89.90	89.02	1.00	88.66
2	89.23	90.50	89.61	89.78	0.99	88.96
3	89.93	89.34	88.82	89.36	1.00	89.02

พื้นที่ลำรังสี	อุณหภูมิ	ความ	ค่านับวัด (nC)			เฉลี่ย	ค่านับวัดที่แก้
(cm²)	(° C)	ดัน		ครั้งที่			ค่าอุณหภูมิและ
		(Pa)	1	2	2		ความดันแล้ว
			T	2	5		(nC)
5 x 5	23.90	1002.00	16.55	16.54	16.54	16.54	16.95
10 × 10	23.80	1002.00	17.55	17.55	17.55	17.55	17.98
15 x 15	23.90	1002.00	18.14	18.13	18.16	18.14	18.59
20 × 20	24.00	1002.00	18.51	18.51	18.5 <mark>3</mark>	18.52	18.98

ตาราง 42 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการใช้ Ionization chamber วัดปริมาณรังสี เมื่อเปิดพื้นที่ ลำรังสีขนาดต่าง ๆ

ตาราง 43 แสดงค่าร้อยละความแตกต่างของ Output factor ที่ได้จากอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโน<mark>ด</mark>อท และ Ionization chamber

พื้นที่ลำรั <mark>ง</mark> สี	Output factor	Outp <mark>ut fa</mark> ctor	ค่าร้อยละ
(cm²)	<mark>จากอุปกร</mark> ณ์วัดรังสี	จาก Ionization chamber	ความแตกต่าง
	โอ <mark>เอสแอล ชนิดนาโนดอท</mark>		
5x5	0.93	0.94	0.91
10×10	1.00	1.00	0.00
15x15	1.03	1.03	0.31
20×20	1.05	1.06	0.35

ตาราง 44 แสดงปริมาณรังสีจากการสอบเทียบโดยวัดด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิด นาโนดอท ที่ 100 เซนติเกรย์ และความลึก 1.5 เซนติเมตร

แผ่นที่	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	Sensitivity	ปริมาณรังสีสุทธิ x
	ครั้งที่		(cGy)		Sensitivity (cGy)	
	1	2	3			
1	85.33	84.17	84.76	84.75	0.99	83.71
2	84.01	82.75	82.32	83.03	1.02	84.76
3	84.04	84.00	83.23	83.76	1.00	84.09

ตาราง 45 แสด<mark>งปริ</mark>มาณรังสีจากการสอบเทียบโดยวัดด้วย Ioniz<mark>ation chamber ที่ 100</mark> เซนติเกรย์ และความลึก 1.5 เซนติเมตร

Volt	<mark>อุณหภูมิ</mark> (°C)	ความ ดัน	ค่านับวัด (nC) ครั้งที่			เฉลี่ย (nC)	ปริมาณ รังสีสุทธิ
		(Pa)	1	2	3		(cGy)
+300	18.00	1010.50	21.47	21.47	21.47	21.47	
+100	18.00	1010.50	21.28	21.28	21.28	21.28	103.00
-300	18.00	1010.50	21.51	21.51	21.51	21.51	

ภาคผนวก ข

การประยุกต์ใช้อุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอทในการวัดปริมาณรังสีในหุ่นจำลองใน แผนการรักษาด้วยเทคนิคการฉายรังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรของมะเร็งเต้านม

จากการวัดปริมาณรังสึในหุ่นจำลอง พบว่า ตำแหน่งที่มีค่าความแตกต่างมากกว่า 5% คือ ตำแหน่งที่ 2 มีค่าเท่ากับ 5.45% ในแผนการรักษาที่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนความหนา 15 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที -200 HU ตำแหน่งที่ 3 มีค่าเท่ากับ 5.27%, 5.96%, 5.72% และ 6.36% ใน แผนการรักษาที่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนความหนา 10 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที -200 HU, -500 HU, -600 HU และ -700 HU ตามลำดับ ตำแหน่งที่ 3 มีค่าเท่ากับ 5.54%, 5.10%, 5.35% และ 5.46% ในแผนการรักษาที่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนความหนา 15 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที -100 HU, -200 HU, -300 HU และ -500 HU ตามลำดับ ตำแหน่งที่ 7 มีค่าเท่ากับ 5.61% ในแผนการรักษาที่วัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือนความหนา 15 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที -600 HU และตำแหน่งที่ 8 มีค่าเท่ากับ 6.02% ใน แผนการรักษาที่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนความหนา 10 มิลลิเมตร ค่าเลขซีที -200 HU โดยตำแหน่ง ดังกล่าว เป็นตำแหน่งที่อยู่บริเวณด้าน Medial และ Lateral ซึ่งค่าความแตกต่างที่มากอาจเนื่องจาก อุปกรณ์วัดรังสือยู่บริเวณขอบของลำรังสี และการเกิดจากความไม่เป็นอิสระเชิงมุมของอุปกรณ์วัดรังสี โอเอสแอล ขนิดนาโนดอท

ตำแหน่ง	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	206.26	208.55	206.49	207.10 ± 1.26	206.40	0.34
2	218.99	222.26	219.30	220.18 ± 1.80	210.00	4.85
3	222.70	220.31	219.93	220.98 ± 1.50	211.70	4.38
4	205.05	205.48	204.82	205.12 ± 0.34	206.50	-0.67
5	210.14	<mark>20</mark> 8.40	208.55	209.03 ± 0.96	208.90	0.06
6	211.77	213.62	211.71	212.36 ± 1.08	207.80	2.20
7	21 <mark>4.83</mark>	211.06	213.42	213.10 ± 1.91	209.10	1.91
8	205.15	211.75	210.72	209.20 ± 3.55	207.50	0.82
9	2 <mark>09.</mark> 29	209.30	205.72	208.10 ± 2.06	<mark>20</mark> 5.50	1.27

ตาราง 46 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาแบบไม่ใส่วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน

ภาพ 37 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาแบบไม่ใส่ วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน

ตำแหน่ง	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	209.35	207.51	211.49	209.45 ± 1.99	207.00	1.18
2	211.51	209.07	217.62	212.73 ± 4.41	205.30	3.62
3	211.07	212.21	216.14	213.14 ± 2.66	209.00	1.98
4	209.57	209.61	212.91	210.69 ± 1.92	210.00	0.33
5	207.92	212.01	211.89	210.61 ± 2.33	206.20	2.14
6	206. <mark>88</mark>	208.69	212.62	209.40 ± 2.93	207.30	1.01
7	207.17	214.87	211.99	211.34 ± 3.89	210.40	0.45
8	2 <mark>20.</mark> 14	217.69	220.40	219.41 ± 1.50	209.30	4.83
9	2 <mark>06.</mark> 18	210.53	212.39	209.70 ± 3.18	206.20	1.70

ตาราง 47 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ 0 HU

ภาพ 38 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ 0 HU

ตำแหน่ง	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	200.96	211.40	206.88	206.41 ± 5.24	206.30	0.05
2	213.76	216.81	208.09	212.89 ± 4.43	206.00	3.34
3	214.15	219.24	205.97	213.12 ± 6.69	205.00	3.96
4	207.41	213.95	206.29	209.22 ± 4.14	207.20	0.97
5	207.03	210.17	208.63	208.61 ± 1.57	206.40	1.07
6	209.57	215.66	210.00	211.74 ± 3.40	207.80	1.90
7	21 <mark>3.1</mark> 6	216.31	207.75	212.41 ± 4.33	202.70	4.79
8	2 <mark>06.</mark> 67	207.38	209.41	207.82 ± 1.42	202.30	2.73
9	2 <mark>18.</mark> 58	217.25	210.10	215.31 ± 4.56	<mark>210.50</mark>	2.28

ตาราง 48 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -100 HU

ภาพ 39 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -100 HU

ตำแหน่ง	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	209.61	209.12	213.46	210.73 ± 2.38	203.50	3.55
2	209.58	206.30	207.88	207.92 ± 1.64	203.20	2.32
3	214.79	214.75	218.83	216.12 ± 2.34	205.30	5.27
4	207.78	207.20	206.00	206.99 ± 0.91	203.20	1.87
5	212.81	211.19	214.40	212.80 ± 1.60	207.80	2.41
6	209.46	214.06	216.19	213.24 ± 3.44	207.70	2.67
7	211 <mark>.2</mark> 8	213.25	214.34	212.96 ± 1.55	207.60	2.58
8	2 <mark>17.</mark> 29	216.91	214.33	216.18 ± 1.61	203.90	6.02
9	2 <mark>09.</mark> 94	209.94	214.38	211.42 ± 2.56	207.10	2.09

ตาราง 49 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -200 HU

ภาพ 40 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -200 HU

ตำแหน่ง	ปริม′	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	205.44	208.93	212.52	208.97 ± 3.54	205.20	1.84
2	216.54	217.52	216.08	216.71 ± 0.74	208.30	4.04
3	207.66	217.94	215.67	213.76 ± 5.40	203.80	4.89
4	207.76	209.57	208.82	208.72 ± 0.91	206.10	1.27
5	197.32	201.30	203.49	200.70 ± 3.13	195.30	2.77
6	215.05	212.69	214.51	214.08 ± 1.24	206.40	3.72
7	20 <mark>7.6</mark> 9	207.38	210.75	208.61 ± 1.86	201.80	3.37
8	2 <mark>16.</mark> 54	218.76	215.52	216.94 ± 1.66	209.90	3.35
9	2 <mark>08</mark> .71	210.27	214.32	211.10 ± 2.90	206.40	2.28

ตาราง 50 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -300 HU

ภาพ 41 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -300 HU

ตำแหน่ง	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	217.16	217.68	219.46	218.10 ± 1.20	210.60	3.56
2	211.47	213.26	217.71	214.15 ± 3.22	205.70	4.11
3	214.67	212.04	218.22	214.98 ± 3.10	205.10	4.82
4	204.03	211.17	202.97	206.06 ± 4.46	206.50	-0.21
5	199.88	201.99	199.72	200.53 ± 1.27	198.10	1.23
6	212.35	214.60	213.30	213.42 ± 1.13	208.30	2.46
7	20 <mark>5.6</mark> 9	207.65	204.72	206.02 ± 1.49	196.70	4.74
8	2 <mark>03.</mark> 62	208.60	210.90	207.71 ± 3.72	203.70	1.97
9	2 <mark>06.</mark> 67	212.95	211.34	210.32 ± 3.26	<mark>2</mark> 06.30	1.95

ตาราง 51 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -400 HU

ภาพ 42 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -400 HU

ตำแหน่ง	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	203.42	208.08	210.70	207.40 ± 3.68	202.40	2.47
2	212.83	210.56	213.74	212.38 ± 1.64	202.90	4.67
3	218.14	216.45	224.69	219.76 ± 4.35	207.40	5.96
4	205.55	207.32	214.26	209.04 ± 4.60	207.30	0.84
5	199.08	200.55	202.07	200.57 ± 1.49	196.60	2.02
6	209.87	215.53	211.78	212.39 ± 2.88	210.00	1.14
7	201.49	204.30	204.50	203.43 ± 1.68	204.80	-0.67
8	2 <mark>12.</mark> 29	207.32	217.27	212.29 ± 4.97	204.80	3.66
9	210.75	209.92	211.09	210.59 ± 0.60	201.30	4.61

ตาราง 52 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -500 HU

ภาพ 43 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -500 HU

ตำแหน่ง	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	206.69	205.52	209.97	207.39 ± 2.31	203.00	2.16
2	205.44	214.23	212.47	210.71 ± 4.65	201.90	4.37
3	207.46	208.21	209.77	208.48 ± 1.18	197.20	5.72
4	207.05	206.66	209.90	207.87 ± 1.77	201.00	3.42
5	192.37	192.49	193.94	192.93 ± 0.88	191.00	1.01
6	201.45	207.32	204.32	204.37 ± 2.93	199.80	2.29
7	202.53	202.01	203.42	202.65 ± 0.71	197.9 <mark>0</mark>	2.40
8	2 <mark>06.</mark> 34	208.32	2 <mark>06.37</mark>	207.01 ± 1.13	201.30	2.84
9	2 <mark>06.</mark> 74	205.97	208.61	207.10 ± 1.36	203.00	2.02

ตาราง 53 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -600 HU

ภาพ 44 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -600 HU

ตำแหน่ง	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	206.05	209.86	210.39	208.76 ± 2.37	203.00	2.84
2	205.72	209.39	210.69	208.60 ± 2.58	199.80	4.40
3	209.64	215.87	217.42	214.31 ± 4.12	201.50	6.36
4	207.36	209.87	205.56	207.60 ± 2.16	203.20	2.16
5	203.20	202.49	202.88	202.86 ± 0.35	199.00	1.94
6	207.39	209.94	212.17	209.84 ± 2.39	203.80	2.96
7	20 <mark>5.0</mark> 8	208.95	206.30	206.78 ± 1.98	197.80	4.54
8	2 <mark>09.</mark> 71	211.28	211.59	210.86 ± 1.01	205.30	2.71
9	2 <mark>10.</mark> 07	210.15	212.98	211.07 ± 1.66	202.60	4.18

ตาราง 54 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -700 HU

ภาพ 45 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 10 มิลลิเมตร และ -700 HU

ตำแหน่ง	ปริมาณรังสีสุทธิ (cGy)			เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	223.80	219.39	214.72	219.30 ± 4.54	213.90	2.53
2	216.78	213.53	211.05	213.79 ± 2.87	207.10	3.23
3	218.43	223.55	216.17	219.38 ± 3.78	213.10	2.95
4	215.02	215.45	209.20	213.22 ± 3.49	213.20	0.01
5	214.76	218.10	212.93	215.26 ± 2.62	210.10	2.46
6	222.59	224.30	219.39	222.10 ± 2.49	214.40	3.59
7	217 <mark>.6</mark> 5	219.49	213.16	216.76 ± 3.26	211.60	2.44
8	217.25	218.08	211.18	215.50 ± 3.77	211.70	1.80
9	2 <mark>17.</mark> 75	219.96	217.05	218.25 ± 1.52	<mark>2</mark> 13.10	2.42

ตาราง 55 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ 0 HU

ภาพ 46 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ 0 HU
ตำแหน่ง	ปริม′	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	214.34	219.10	215.39	216.28 ± 2.50	213.60	1.25
2	217.08	216.10	215.43	216.20 ± 0.83	209.50	3.20
3	223.79	231.51	225.73	227.01 ± 4.02	215.10	5.54
4	211.30	212.31	209.28	210.96 ± 1.54	212.60	-0.77
5	213.49	211.45	203.29	209.41 ± 5.40	207.50	0.92
6	218.53	218.70	216.57	217.93 ± 1.18	212.80	2.41
7	21 <mark>8.8</mark> 9	216.30	214.08	216.42 ± 2.40	211.30	2.42
8	210.65	210.93	208.20	209.93 ± 1.50	206.00	1.91
9	2 <mark>22.</mark> 99	218.08	220.00	220.35 ± 2.48	<mark>2</mark> 15.10	2.44

ตาราง 56 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -100 HU

ภาพ 47 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -100 HU

ตำแหน่ง	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	223.45	220.56	217.66	220.55 ± 2.89	212.20	3.94
2	213.80	211.64	205.70	210.38 ± 4.19	199.50	5.45
3	215.52	220.91	212.12	216.19 ± 4.43	205.70	5.10
4	214.48	216. <mark>3</mark> 4	214.49	215.10 ± 1.07	214.10	0.47
5	203.73	209.83	203.99	205.85 ± 3.45	201.90	1.96
6	212.45	212.46	210.76	211.89 ± 0.98	207.80	1.97
7	21 <mark>4.1</mark> 6	214.59	207.28	212.01 ± 4.10	204.90	3.47
8	2 <mark>20.</mark> 25	224.26	214.25	219.59 ± 5.04	211.90	3.63
9	2 <mark>07.</mark> 34	213.63	213.85	211.61 ± 3.70	208.00	1.73

ตาราง 57 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -200 HU

ภาพ 48 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -200 HU

ตำแหน่ง	ปริมา	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	212.62	217.37	207.12	212.37 ± 5.13	207.70	2.25
2	212.51	209.60	206.94	209.68 ± 2.78	203.20	3.19
3	218.80	218.90	211.78	216.49 ± 4.08	205.50	5.35
4	208.69	208.53	204.90	207.37 ± 2.15	206.90	0.23
5	203.90	205.39	201.23	203.51 ± 2.11	197.40	3.09
6	211.76	220.39	212.54	214.90 ± 4.77	213.50	0.65
7	21 <mark>2.1</mark> 1	209.69	209.71	210.50 ± 1.39	204.00	3.19
8	2 <mark>10.</mark> 81	212.06	205.45	209.44 ± 3.51	203.70	2.82
9	2 <mark>17.</mark> 55	217.40	214.49	216.48 ± 1.72	<mark>2</mark> 11.10	2.55

ตาราง 58 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -300 HU

ภาพ 49 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -300 HU

ตำแหน่ง	ปริม′	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	212.31	214.99	205.58	210.96 ± 4.85	209.70	0.60
2	213.39	211.55	208.42	211.12 ± 2.51	204.30	3.34
3	218.00	222.16	212.14	217.43 ± 5.03	207.10	4.99
4	209.35	212.80	206.72	209.62 ± 3.05	208.60	0.49
5	202.20	200.86	201.73	201.60 ± 0.68	196.60	2.54
6	214.18	211.69	205.20	210.36 ± 4.63	205.70	2.26
7	20 <mark>4.8</mark> 4	208.53	202.15	205.17 ± 3.21	208.40	-1.55
8	2 <mark>10.</mark> 44	215.48	202.01	209.31 ± 6.81	199.80	4.76
9	2 <mark>12.</mark> 82	212.22	210.36	211.80 ± 1.28	207.90	1.88

ตาราง 59 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -400 HU

ภาพ 50 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -400 HU

ตำแหน่ง	ปริม′	าณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	216.32	214.64	216.21	215.73 ± 0.94	210.00	2.73
2	211.85	211.03	208.62	210.50 ± 1.68	201.30	4.57
3	219.57	219.13	216.82	218.51 ± 1.48	207.20	5.46
4	213.56	208.79	204.62	208.99 ± 4.47	207.50	0.72
5	201.85	206.33	204.16	204.11 ± 2.24	202.60	0.75
6	206.36	212.04	206.21	208.21 ± 3.32	208.20	0.00
7	211.76	211.75	207.52	210.34 ± 2.44	204.70	2.76
8	2 <mark>07.</mark> 91	208.07	1 <mark>99.76</mark>	205.25 ± 4.75	200.40	2.42
9	21 <mark>2.</mark> 64	214.25	203.72	210.20 ± 5.67	207.00	1.55

ตาราง 60 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -500 HU

ภาพ 51 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -500 HU

ตำแหน่ง	ปริมา	เณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		cGy)	คำนวณได้	ความ
-	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	199.89	204.86	203.63	202.79 ± 2.59	201.10	0.84
2	219.62	216.16	214.96	216.92 ± 2.42	206.70	4.94
3	212.51	216.61	209.82	212.98 ± 3.42	204.90	3.94
4	204.45	205.06	205.19	204.90 ± 0.40	203.70	0.59
5	192.49	193.45	195.58	193.84 ± 1.58	191.90	1.01
6	209.77	213.85	206.71	210.11 ± 3.58	209.40	0.34
7	21 <mark>3.1</mark> 4	211.52	212.45	212.37 ± 0.81	201.10	5.61
8	2 <mark>05.</mark> 10	202.26	199.91	202.42 ± 2.60	200.70	0.86
9	2 <mark>13.</mark> 35	216.24	208.74	212.78 ± 3.78	208.20	2.20

ตาราง 61 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -600 HU

ภาพ 52 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -600 HU

ตำแหน่ง	ปริมา	ณรังสีสุทธิ (	cGy)	เฉลี่ย	ปริมาณรังสีที่	ค่าร้อยละ
ที่		ครั้งที่		(cGy)	คำนวณได้	ความ
	1	2	3	-	จาก TPS	แตกต่าง
1	205.24	207.70	207.38	206.78 ± 1.34	208.40	-0.78
2	208.89	214.22	212.88	212.00 ± 2.77	202.90	4.48
3	214.67	213.91	208.56	212.38 ± 3.33	202.70	4.78
4	203.08	207.69	199.48	20 <mark>3.4</mark> 2 ± 4.12	201.40	1.00
5	194.79	200.65	193.10	196.18 ± <mark>3.96</mark>	192.60	1.86
6	207.72	209.25	206.96	207.97 ± 1.17	207.00	0.47
7	20 <mark>5.2</mark> 3	203.99	204.12	204.45 ± 0.68	199.00	2.74
8	205.08	198.43	200.68	201.40 ± 3.38	200.90	0.25
9	2 <mark>12.</mark> 37	213.81	207.59	211.26 ± 3.26	207.50	1.81

ตาราง 62 แสดงปริมาณรังสีที่ได้จากการแผนการรักษาของวัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -700 HU

ภาพ 53 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยจากการวัดในหุ่นจำลอง 9 ตำแหน่ง จากแผนการรักษาวัสดุ สมมูลเนื้อเยื่อเสมือน ความหนา 15 มิลลิเมตร และ -700 HU

ภาคผนวก ค

การประยุกต์ใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนในการวางแผนการรักษา

ตาราง 63 แสดงปริมาณรังสีเฉลี่ยของก้อนมะเร็งในแผนการรักษาของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม จ<mark>ำนว</mark>น 10 ราย

แผนการรั	กษา		32		้ำอนมะเร็ง				σ	ੁ
ความหนาของ	ค่าเลขซึที	D _{max}	D98%	D _{95%}	D 50%	D 2%	Treated	PTV		
วัสดุสมมูล เนื้อเยื่อเสมือน	(HU)	(Gy)	(Gy)	(Gy)	(Gy)	(Gy)	Vol. (cm³)	(cm ³)		
(mm)										
10	0	56.18 ± 0.51	49.32 ± 0.19	50.08 ± 0.09	52.49 ± 0.34	54.55 ± 0.57	763.42	764.84	1.00	0.10
10	-100	57.23 ± 1.22	48.12 ± 1.34 4	19.10 ± 0.98	52.21 ± 0.23	54.72 ± 0.62	753.60	764.84	0.99	0.13
10	-200	56.89 ± 0.99	47.84 ± 1.35 4	18.85 ± 0.95	52.01 ± 0.22	54.52 ± 0.67	751.59	764.84	0.98	0.13
10	-300	56.60 ± 1.24	47.75 ± 1.39 4	18.74 ± 0.97	51.82 ± 0.26	54.20 ± 0.68	750.69	764.84	0.98	0.12
10	-400	56.49 ± 1.25	47.41 ± 1.70 4	18.51 ± 1.09	51.68 ± 0.24	54.09 ± 0.60	746.85	764.84	0.98	0.13
10	-500	56.17 ± 0.99	47.40 ± 1.49 4	18.41 ± 1.04	51.48 ± 0.16	53.92 ± 0.62	745.43	764.84	0.97	0.13
10	-600	56.27 ± 0.95	47.21 ± 1.51 4	18.21 ± 0.92	51.37 ± 0.13	53.79 ± 0.55	745.24	764.84	0.97	0.13
10	-700	56.32 ± 1.22	47.09 ± 1.82	17.99 ± 1.40	51.28 ± 0.22	53.78 ± 0.61	737.95	764.84	0.96	0.13

แผนการรั	กษา			58	้อนมะเร็ง				Ū	Ŧ
ความหนาของ	ค่าเลขซึที	D _{max}	D _{98%}	D _{95%}	D 50%	D 2%	Treated	PTV		
ັງສາຊາມູລ ຜູ້ຜູ້ອີກເຊື່ອດ	(NH)	(Gy)	(Gy)	(Gy)	(Gy)	(Gy)	Vol.	(cm³)		
itteleeleatet (mm)										
15	0	56.36 ± 0.63 4	19.23 ± 0.38 50	0.23 ± 0.25	53.11 ± 0.27	54.91 ± 0.45	762.00	764.84	1.00	0.11
15	-100	57.31 ± 1.31 4	17.26 ± 2.12 4	8.97 ± 1.06	52.67 ± 0.23	55.02 ± 0.70	746.11	764.84	0.98	0.15
15	-200	56.93 ± 1.40 4	17.06 ± 1.98 4	8.80 ± 0.98	52.38 ± 0.28	54.77 ± 0.72	744.81	764.84	0.97	0.15
15	-300	56.52 ± 1.21 4	17.01 ± 2.06 4	8.63 ± 0.99	52.07 ± 0.27	54.37 ± 0.78	743.64	764.84	0.97	0.14
15	-400	56.22 ± 1.46 4	16.82 ± 1.75 4	8.36 ± 0.97	51.78 ± 0.25	54.01 ± 0.73	740.31	764.84	0.97	0.14
15	-500	56.12 ± 1.65 4	16.39 ± 1.86 4	8.00 ± 1.01	51.43 ± 0.25	53.77± 0.80	733.20	764.84	0.96	0.14
15	-600	55.49 ± 1.39 4	16.31 ± 1.90 4	7.84 ± 1.05	51.24 ± 0.21	53.47 ± 0.69	731.61	764.84	0.96	0.14
15	-700	55.55 ± 1.69 4	16.21 ± 1.73 4	7.73 ± 0.96	51.10 ± 0.27	53.33 ± 0.78	726.28	764.84	0.95	0.14

ภาคผนวก ง

เอกสารการรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

COA No. 024/2023 IRB No. P1-0163/2565

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 99 หมู่ 9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง <mark>จังหวัดพิษณุโลก 65000</mark> เบอร์โทรศัพท์ 05596 8752

หนังสือรับรองโครงการวิจัยครั้งแรก คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลัก จริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP : การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนสำหรับเทคนิคการ ชื่อโครงการ ้ฉายรังสีแบ~~บปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้านมด้วยอุปกรณ์วัดรังสี โอเอสแอล ซนิดนาโนดอท~~ ผ้วิจัยหลัก : นางสาวรัดใจ ใจสุทธิ สังกัดหน่วยงาน : คณะสหเวชศาสตร์ ผู้ร่วมวิจัย : -วิธีทบทวน : แบบเร่งรัด <mark>รายงานความก้าวหน้า : ส่</mark>งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง∕ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากคำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี เอกสารรับรอง 1. IF 00 for Intervention เวอร์ชั่น 2.0 วันที่ 16 มกราคม 2566 2. IF 01 (Non-Intervention Study) เวอร์ชั่น 2.0 วันที่ 16 มกราคม 2566 3. IF 02 Conflict of Interest and Funding Form เวอร์ชั่น 1.0 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2565 4. IF 05 CV (รัดใจ ใจสทธิ) เว<mark>อร์ชั่น 1.0 วันที่ 24 พฤศ</mark>จิกาย<mark>น 2565</mark> 5. IF 06 งบประมาณที่ได้รับโดยย่อ เวอร์ชั่น 1.0 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2565 6. Full Protocol เวอร์ชั่น 1.0 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2565 7. แบบบันทึกข้อมูล เวอร์ชั่น 1.0 วันที่ <mark>24 พฤศจิกายน 2565</mark> 8. หลักฐานการสอบโครงร่างการวิจัย เวอร์ชั่น 1.0 วันที่ 24 พฤศจิกายน 2565 avery av allow (นายแพทย์สมบูรณ์ ตั้นสุภสวัสดิกูล) ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร วันที่รับรอง : 25 มกราคม 2566 วันหมดอาย : 25 มกราคม 2567 ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ภาพ 54 แสดงหนังสือรับรองโครงการวิจัยครั้งแรก จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จังหวัดจันทบุรี/เขตสุขภาพที่ 6 โรงพยาบาลพระปกเกล้า อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000 โทร 039-319666 ต่อ 8341,8345

COA no. 022/66

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จังหวัดจันทบุรี/เขตสุขภาพที่ 6 ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลัก จริยธรรมการวิจัยเกี่ยวกับคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ชื่อโครงการ

: การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนสำหรับเทคนิค การฉาย รังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้านมด้วยอุปกรณ์วัดรังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท

- เลขที่โครงการวิจัย ผู้วิจัยหลัก สังกัดหน่วยงาน วิธีทบทวน วันที่รับรอง วันหมดอายุ รายงานความก้าวหน้า
- : 018/66 : นางสาวรัดใจ ใจสุทธิ : โรงพยาบาลพระปกเกล้า : แบบเร่งด่วน (expedite review) : 7 เมษายน 2566 : 6 เมษายน 2567
- : เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแต่ไม่เกิน 1 ปี

ลงนาม

ลงนาม

(แพทย์หญิงฐิติชญา พฤกษานุศักดิ์) เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จังหวัดจันทบุรี/เขตสุขภาพที่ 6

wh

(รศ.(พิเศษ) นพ.พิพัฒน์ คงทรัพย์) ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จังหวัดจันทบุรี/เขตสุขภาพที่ 6

เอกสารรับรอง :

- โครงการวิจัยเรื่อง การประเมินปริมาณรังสีของการวางแผนการรักษาโดยใช้วัสดุสมมูลเนื้อเยื่อเสมือนสำหรับเทคนิค การฉาย รังสีแบบปรับความเข้มเชิงปริมาตรในมะเร็งเต้านมด้วยอุปกรณ์วัครังสีโอเอสแอล ชนิดนาโนดอท ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 7 เมษายน 2566
- 2. แบบบันทึกข้อมูล (case record form) ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566
- 3. ประวัติผู้วิจัย

ภาพ 55 แสดงเอกสารรับรองโครงการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จังหวัด จันทบุรี/เขตสุขภาพที่ 6

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล วัน เดือน ปี เกิด ที่อยู่ปัจจุบัน ที่ทำงานปัจจุบัน ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ประสบการณ์การทำงาน ประวัติการศึกษา ผลงานตีพิมพ์

นางสาวรัดใจ ใจสุทธิ 16 มกราคม 2532 1/3 ม.1 ต.ตรอกนอง อ.ขลุง จ.จันทบุรี 22110 หน่วยรังสีรักษา กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้า นักรังสีการแพทย์ ปฏิบัติการ พ.ศ.2555 - ปัจจุบัน กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลพระปกเกล้า วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารังสีเทคนิค พ.ศ.2555 Chaisuttee R, Yabsantia S, Kaewlek T. Dosimetric Evaluation of Virtual Bolus on VMAT in Breast Cancer Using OSL Dosimeter. The 31st Annual Thai Society of Radiological Technologists Conference Proceedings. 2023:22-28